

A KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE
(teljes ülés)
2007. július 11.*

„Közszolgálat – Tisztviselők – Nyugdíjak – A nyugdíjjáruléknak a
2004. május 1-jétől hatályos személyzeti szabályzat rendelkezései szerinti
növelése”

A F-105/05. sz. ügyben,

az EK 236. és az EA 152. cikk alapján

Dieter Wils, az Európai Parlament tisztviselője (lakóhelye: Altrier [Luxemburg]),
képviselik: G. Vandersanden és C. Ronzi ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Parlament** (képviselik: J. F. De Wachter és M. Mustapha Pacha,
meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: francia.

támogatják:

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: M. Arpio Santacruz és M. Simm, meghatalmazotti minőségben)

és

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselek: J. Currall és D. Martin, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozók,

benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (teljes ülés),

tagjai: P. Mahoney elnök, H. Kreppel és S. Van Raepenbusch tanácselnökök,
I. Boruta, H. Kanninen, H. Tagaras és S. Gervasoni (előadó) bírák,

hivatalvezető: W. Hakenberg,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2007. február 13-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának Hivatalához 2005. október 21-én telefaxon továbbított keresetében (az eredeti példány benyújtására október 28-án került sor) D. Wils a 2005. januári illetményelszámolásának megsemmisítését kéri, amennyiben az Európai Közösségek tisztviselői személyzeti szabályzatának 2004. május 1-jétől hatályos változata (a továbbiakban: személyzeti szabályzat vagy új személyzeti szabályzat) a nyugdíjrendszerhez való hozzájárulás mértékét 9,75%-ra növeli, 2004. július 1-jére visszamenő hatállyal.

Jogi háttér

- 2 Az Európai Közösségek tisztviselői személyzeti szabályzata 2004. május 1-je előtt hatályos változatának (a továbbiakban: régi személyzeti szabályzat) 83. cikke kimondja:

„(1) Az e nyugdíjrendszer keretében folyósított ellátásokat a Közösségek költségvetéséből kell fedezni. A tagállamok az ilyen kiadások finanszírozására megállapított táblázattal összhangban együttesen garantálják az ilyen ellátások kifizetését.

[...]

(2) A tisztviselők e nyugdíjrendszer finanszírozásához a költségek egyharmadával járulnak hozzá. A járulék a tisztviselő alapilletményének a

64. cikkben meghatározott súlyozás figyelmen kívül hagyásával számított 8,25%-a. A járulékot a tisztviselők illetményéből havonta le kell vonni.

[...]

(4) Amennyiben a nyugdíjrendszernek a Tanács által felkért egy vagy több képesített szakértő által elvégzett biztosításmatematikai értékelése azt mutatja, hogy a tisztviselők járulékai nem elegendők a nyugdíjrendszerben fizetendő ellátások egyharmadának finanszírozására, a költségvetési hatóságok a költségvetési eljárással összhangban eljárva és a 10. cikkben meghatározott személyzeti szabályzati bizottsággal folytatott konzultációt követően meghatározzák a járulékok mértéke vagy a nyugdíjkorhatár tekintetében szükséges módosításokat.”

- 3 Az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatának, valamint az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeinek módosításáról szóló, 2004. március 22-i 723/2004/EK, Euratom rendelet (HL L 124., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 2. kötet, 130. o.) 2004. május 1-jén lépett hatályba. Az Európai Közösségek tisztviselői személyzeti szabályzata 2004. május 1-jén hatályba lépett szövegének 83. cikke kimondja:

„(1) Az e nyugdíjrendszer keretében folyósított ellátásokat a Közösségek költségvetéséből kell fedezni. A tagállamok az ilyen kiadások finanszírozására megállapított táblázattal összhangban együttesen garantálják az ilyen ellátások kifizetését.

[...]

(2) A tisztviselők e nyugdíjrendszer finanszírozásához a költségek egyharmadával járulnak hozzá. A járulék a tisztviselő alapilletményének a 64. cikkben meghatározott súlyozás figyelmen kívül hagyásával számított 9,25%-a. A járulékot a tisztviselők illetményéből havonta le kell vonni. A járulékot a XII. mellékletben megállapított szabályokkal összhangban igazítják ki.

(3) Azon tisztviselők nyugdíjának kiszámítására vonatkozó eljárást, akik szolgálatuk egy részét az Európai Szén-és Acélközösségnél töltötték, vagy a

Közösségek közös intézményeihez tartoznak, valamint e nyugdíjak kifizetése költségeinek az Európai Szén-és Acélközösség nyugdíjalapja, valamint az Európai Gazdasági Közösség és az Európai Atomenergia-közösség költségvetése közötti felosztását a Tanácsok és az Európai Szén- és Acélközösség Elnöki Bizottsága által közös megegyezéssel elfogadott rendeletben, a személyzeti szabályzati bizottsággal folytatott konzultációt követően kell meghatározni.”

- 4 Ezenkívül a 723/2004 rendelet a személyzeti szabályzatot új 83a. cikkel egészítette ki, melynek értelmében:

„(1) A rendszert a XII. mellékletben meghatározott részletes szabályokkal összhangban kell egyensúlyban tartani.

(2) Az Európai Unió általános költségvetéséből támogatásban nem részesülő ügynökségek az említett költségvetésbe a rendszer finanszírozásához szükséges járulékok teljes összegét befizetik.

(3) A XII. melléklettel összhangban ötvenként végzett biztosításmatematikai értékelés alkalmával és a rendszer egyensúlyának biztosítása érdekében a járulék mértékéről és a nyugdíjkorlátár bármely változásáról a Tanács határoz.

(4) A XII. melléklet 1. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság minden évben előterjeszti a Tanácsnak a biztosításmatematikai értékelés naprakésszé tett változatát. Amennyiben legalább 0,25 százalékpontnyi különbség mutatkozik a járulék jelenleg alkalmazott mértéke és a biztosításmatematikai mérleg fenntartásához szükséges mérték között, a Tanács mérlegeli a járulék kiigazításának szükségességét a XII. mellékletben megállapított rendelkezésekkel összhangban.

(5) Az e cikk (3) és (4) bekezdésének alkalmazásában a Tanács az EK-Szerződés 205. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésében előírtak szerint a Bizottság javaslata alapján minősített többséggel jár el. A (3) bekezdés alkalmazásában a Bizottság javaslatát a személyzeti szabályzati bizottsággal folytatott konzultációt követően terjeszti elő.”

- 5 A személyzeti szabályzatnak a személyzeti szabályzat 83a. cikkének végrehajtására vonatkozó szabályokat tartalmazó XII. melléklete 1. cikkében előírja:

„(1) A tisztviselők nyugdíjrendszerhez való, a személyzeti szabályzat 83. cikkének (2) bekezdésében említett hozzájárulásának meghatározása érdekében a Bizottság 2004-től ötévente elvégzi a személyzeti szabályzat 83a. cikkének (3) bekezdésében említett nyugdíjrendszer-egyensúly biztosításmatematikai értékelését. Ez az értékelés kimutatja, hogy a tisztviselők hozzájárulása elegendő-e a nyugdíjrendszer költségei egyharmadának finanszírozásához.

(2) A személyzeti szabályzat 83a. cikkének (4) bekezdésében említett vizsgálat előkészítése során a Bizottság az e melléklet 9. cikkében meghatározott népességváltozások figyelembevételével évente naprakésszé teszi e biztosításmatematikai értékelést az e melléklet 10. cikkében meghatározott kamatláb és az e melléklet 11. cikkében meghatározott, az EK-tisztviselők illetménytáblázatának éves változása mértékének tekintetében.

(3) Az értékelést és a naprakésszé tételt minden n évben, a nyugdíjrendszernek az előző év ($n-1$) december 31-i állapot szerinti aktív tagjainak száma alapján végzik el.”

- 6 A személyzeti szabályzat XII. mellékletének 2. cikke kimondja:

„(1) A hozzájárulás mértékének kiigazítása július 1-jén lép hatályba, ugyanakkor, mint a személyzeti szabályzat 65. cikkének értelmében a díjazás éves kiigazítása. A kiigazítás nem vezethet az előző évben érvényes mértéknél egy százalékponttal több vagy kevesebb hozzájáruláshoz.

(2) A 2004. július 1-jén hatályba lépő kiigazítás nem vezethet 9,75%-nál magasabb hozzájáruláshoz. A 2005. július 1-jén hatályba lépő kiigazítás nem vezethet 10,25%-nál magasabb hozzájáruláshoz.

(3) A hozzájárulás mértéke – amely a biztosításmatematikai számításból származott volna – és a (2) bekezdésben említett eltérésből származó kiigazítás között megállapított különbség nem téríthető vissza vagy – következésképpen – nem vehető figyelembe a későbbi biztosításmatematikai számításokban. A hozzájárulás mértékét, amely a biztosításmatematikai számításból származott volna, megemlítik az e melléklet 1. cikkében előírt értékelési jelentésben.”

7 A személyzeti szabályzat XII. mellékletének 4. cikke szerint:

„(1) A biztosításmatematikai mérleget az e fejezetben meghatározott számítási módszer alapján értékelik.

(2) A módszer értelmében a számítás időpontját megelőzően szerzett nyugdíjjogosultság »biztosításmatematikai értéke« korábbi szolgálati kötelezettséget képvisel, míg a számítás időpontjában kezdődő szolgálati évben megszerzendő nyugdíjjogosultság biztosításmatematikai értéke a »szolgálati költség«-et képviseli.

(3) A nyugdíjazásra (a rokkantság kivételével) valószínűleg meghatározott életkorban (r) kerül sor. Az átlag nyugdíjkorhatárt csak az e melléklet 1. cikkében említett ötévenkénti biztosításmatematikai értékelés alkalmával teszik naprakésszé, és ez eltérő lehet a személyzet különböző csoportjai esetében.

(4) A biztosításmatematikai értékek meghatározásánál:

- a) figyelembe veszik a tisztviselő alapilletményének a számítás időpontja és a feltételezett nyugdíjkorhatár közötti jövőbeni változásait;
- b) a számítás időpontja előtt megszerzett nyugdíjjogosultságot (korábbi szolgálati kötelezettség) nem veszik figyelembe.

(5) Az e személyzeti szabályzatban (különösen a VIII. és XIII. mellékletben) előírt valamennyi vonatkozó rendelkezést a szolgálati költség biztosításmatematikai értékelésében figyelembe veszik.

(6) Kiegyenlítési eljárást alkalmaznak a leszámítolási reálkamatláb és a közösségi tisztviselők illetménytáblázata éves változása mértékének meghatározására. A folyamatosságot a kamatlábra és az illetmények emelkedésére vonatkozó 12 éves mozgó átlag biztosítja.”

- 8 A személyzeti szabályzat XII. mellékletének 10. cikke kimondja:

„(1) A biztosításmatematikai számításokhoz figyelembe veendő kamatok, a Bizottság által közzétett, a tagállamok hosszú lejáratú államadosságának éves átlagkamatán alapulnak. A megfelelő biztosításmatematikai számításokhoz szükséges, megfelelő infláció beszámításával történő kamatláb kiszámításához alkalmas fogyasztói árindexet kell alkalmazni.

(2) A biztosításmatematikai számításokhoz figyelembe veendő tényleges éves kamatláb a folyó évet megelőző 12 évre vonatkozó átlagos reálkamatláb átlaga. ”

- 9 A személyzeti szabályzat XII. mellékletének technikai végrehajtásával az Eurostatot bízta meg, melynek munkáját egy vagy két szakképzett független szakértő segíti a biztosításmatematikai értékelések elvégzése során. A személyzeti szabályzat XII. mellékletének 13. cikke értelmében:

„[...]

(3) Az Eurostat minden év szeptember 1-jén benyújtja az értékelésekkel kapcsolatos jelentést és az e melléklet 1. cikkében említett naprakésszé tett adatokat.

(4) Az e melléklet végrehajtása során felmerült módszertani kérdésekkel az Eurostat foglalkozik a tagállamok megfelelő osztályainak nemzeti szakértőivel, illetve a független szakértővel vagy szakértőkkel együttműködésben. Az Eurostat ebből a célból évente legalább egyszer összehívja ezt a csoportot. Az Eurostat azonban – amennyiben szükségesnek tartja – gyakrabban is hívhat össze üléseket.”

- 10 A személyzeti ügyekben történő háromoldalú egyeztetési eljárás létrehozásáról szóló 1981. június 23-i tanácsi határozat (a továbbiakban: 1981. június 23-i határozat) a következőképpen rendelkezik:

„I. A konzultációs bizottság keretében történő egyeztetés

1. A Tanács, illetve a – szakszervezetek és szakmai szervezetek által képviselt – személyi állomány közötti kapcsolatok egyeztetési eljáráson alapulnak, melyben részt vesznek az intézmények és a hasonló szabályozás alá tartozó szervek közigazgatási hatóságai, és melynek során az összes rendelkezésre álló információt és a felek álláspontját meg kell vizsgálni annak megkönnyítése érdekében, hogy a felek álláspontjaikat a lehető legnagyobb mértékben közelítsék, és annak biztosítása érdekében, hogy a személyi állomány és a közigazgatási hatóságok álláspontját a tagállamok képviselői is megismerjék, mielőtt egységes álláspontot fogadnak el.
2. a) Az egyeztetés konzultációs bizottságban folyik, melynek tagja:
  - minden tagállam részéről egy-egy képviselő;
  - a szakszervezetek és szakmai szervezetek által kijelölt, azonos számú személyzeti képviselő;
  - minden intézmény adminisztrációjának vezetője (vagyis a[z Európai Közösségek] Bíróság[ának] hivatalvezetője és a többi intézmény főtitkára) vagy az általuk a képviselőikre kijelölt személy.

[...]

3. Az egyeztetési eljárás kizárólag a Bizottság által a Tanács elé terjesztett, a [...] személyzeti szabályzatnak vagy az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételeknek a módosítására, illetve az említett személyzeti szabályzat és az említett alkalmazási feltételek díjazással vagy nyugdíjjal kapcsolatos rendelkezéseinek alkalmazására vonatkozó javaslat esetén alkalmazandó. Az egyeztetési eljárást minden alkalommal le kell folytatni, ha azt a konzultációs bizottság bármely tagja kéri.

[...]

7. A konzultációs bizottság jelentést készít a javaslat vizsgálatának eredményéről, melyet a Tanácsnak való bemutatás céljából [...] az Állandó Képvelők Bizottságának küld meg.”

A jogvita alapjául szolgáló tényállás

- 11 A felperes 1991 óta az Európai Parlament tisztviselője. A Parlament nyugdíjügyekkel foglalkozó szolgálatának volt a vezetője, majd a „Szállítás és költöztetés” egységhez osztották be.
- 12 Az új személyzeti szabályzat hatálybalépésekor a felperes észlelte, hogy a személyzeti szabályzat módosítása a nyugdíjrendszerhez való hozzájárulása mértékének növekedésével járhat.
- 13 2004. július 23-án a felperes 41 – többek között az új személyzeti szabályzat és annak XII. melléklete jogszerűségére vonatkozó – kérdésből és kérésből álló levelet intézett a Parlament főtitkárához.

- 14 2004. november 30-i válaszlevelében a Parlament részben felelt a felperes kérdéseire, azonban bizonyos kérdéseket és kéréseket megkerült, vagy azoknak nem tett eleget.
- 15 A fent említett 2004. november 30-i levél kézhezvételét követően a felperes észlelte, hogy 2005. januári nyugdíjszámolásában a nyugdíjrendszerhez való hozzájárulása mértékének 9,75%-ra történő növekedése szerepel, 2004. július 1-jére visszamenő hatállyal.
- 16 2005. február 28-án kelt levelében a felperes a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján panaszt nyújtott be, melyben vitatta a Parlamentnek az említett 2004. november 30-i levélben adott válaszait, és 2005. januári nyugdíjszámolásának megsemmisítését kérte.
- 17 2005. július 13-i levelében a Parlament elnöke elutasította a felperes panaszát.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 18 A jelen keresetet eredetileg az Elsőfokú Bíróság hivatala vette nyilvántartásba T-399/05. szám alatt.

- 19 A 2005. december 15-ivégzésével az Elsőfokú Bíróság az Európai Unió Közzolgálati Törvényszékének felállításáról szóló, 2004. november 2-i 2004/752/EK, Euratom tanácsi határozat (HL L 333., 7. o.) 3. cikkének (3) bekezdése alapján a jelen ügyet a Közzolgálati Törvényszék elé utalta. A keresetet a Közzolgálati Törvényszék hivatala F-105/05. szám alatt vette nyilvántartásba.
- 20 Az Elsőfokú Bíróság hivatalához 2005. december 1-jén telefaxon érkezett beadványával (az eredeti példány benyújtására december 5-én került sor) a Tanács beavatkozási kérelmet terjesztett elő a Parlament kereseti kérelmének támogatására. A Közzolgálati Törvényszék első tanácsának elnöke 2006. február 22-i végzésével megengedte, hogy a Tanács beavatkozóként perbe lépjen.
- 21 A Közzolgálati Törvényszék hivatalához 2006. április 3-án telefaxon érkezett külön beadványában (az eredeti példány benyújtására április 5-én került sor) a Bizottság elfogadhatatlansági kifogást emelt az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának – amely a Közzolgálati Törvényszék felállításáról szóló, 2004. november 2-i 2004/752/EK tanácsi határozat 3. cikkének (4) bekezdése értelmében *mutatis mutandis* alkalmazandó a Közzolgálati Törvényszékre ez utóbbi eljárási szabályzatának hatálybalépéséig – 114. cikkének 1. §-a alapján. E beadványában arra kérte a Közzolgálati Törvényszéket, hogy a Tanács jogi szolgálatának 2003. április 10-i véleményét, melyet a felperes a keresetéhez csatoltan nyújtott be, távolítsa el a jelen ügy iratai közül.
- 22 2006. június 20-i végzésével a Közzolgálati Törvényszék eleget tett a Tanács kérelmének, eltávolítva az ügy iratai közül a jogi szolgálat 2003. április 10-i véleményét, és a költségekről egyelőre nem határozott.
- 23 2006. október 4-én a Közzolgálati Törvényszék úgy döntött, hogy az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 51. cikkének 1. §-a alkalmazásával a felek meghallgatását követően az ügyet a teljes ülés elé utalja.

- 24 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 64. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében a Közzolgálati törvényszék felkérte a feleket, a beavatkozót és az akkor az ügyben félként nem szereplő Bizottságot, hogy válaszoljanak az általa írásban feltett kérdésekre és nyújtsák be a kért iratokat.
- 25 A Közzolgálati Törvényszékhez 2006. december 7-én benyújtott beadványában a Bizottság beavatkozási kérelmet terjesztett elő a Parlament kereseti kérelmének támogatására. Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 115. cikkének 1. §-a és 116. cikkének 6. §-a alkalmazásával a Közzolgálati Törvényszék elnöke 2007. január 10-i végzésével megengedte, hogy a Bizottság a szóbeli szakasz során beavatkozóként perbe lépjen.
- 26 A Közzolgálati Törvényszék hivatalához 2007. február 8-án telefaxon érkezett beadványában a Bizottság az eljárásban részt vevő három intézmény nevében kérte, hogy az Eurostat egy tisztviselője részt vehessen a tárgyaláson bizonyos technikai kérdések megvilágítása céljából. A jogvitában felmerült kérdések technikai jellegére tekintettel a Közzolgálati Törvényszék megengedte, hogy alperesi oldalon az intézmények tisztviselőit az Eurostat egy tisztviselője segítse a tárgyaláson. A felperes képviselője, akit a Közzolgálati Törvényszék 2007. február 9-én telefax útján tájékoztatott az említett tisztviselő tárgyaláson való részvételéről, nem ellenezte – a tárgyalás napján sem –, hogy e tisztviselő válaszoljon a Közzolgálati Törvényszék által feltett technikai jellegű kérdésekre.
- 27 A 2007. február 13-i tárgyaláson a Közzolgálati Törvényszék meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a kérdéseire adott válaszait.

- 28 A felperes keresetében azt kéri, hogy a Közszolgálati Törvényszék:
- semmisítse meg a felperes 2005. januári nyugdíjelszámolását 2004. július 1-jére visszamenő hatállyal;
  - az alperest kötelezze a költségek viselésére.
- 29 A Parlament beadványában azt kéri, hogy a Közszolgálati Törvényszék:
- nyilvánítsa a keresetet részben elfogadhatatlannak, ezt meghaladó részében pedig megalapozatlannak;
  - a költségekről a jogszabályoknak megfelelően határozzon.
- 30 A Tanács és a Bizottság mint beavatkozók a Parlament kereseti kérelmét támogatják.

Jogi háttér

- 31 A felperes szerint a nyugdíjrendszerhez való hozzájárulás mértékének a 2005. januári nyugdíjelszámolásában szereplő 9,75%-ra történő növelése jogilag megalapozatlan, mivel a nyugdíjjárulék e mértékét a személyzeti szabályzat XII. melléklete alapján állapították meg, amely melléklet ellen az érintett jogellenességi kifogással élt.
- 32 A felperes a személyzeti szabályzat XII. melléklete ellen felhozott jogellenességi kifogását lényegében öt jogalapra alapította. Az első jogalap arra vonatkozik, hogy a 723/2004 rendeletet az 1981. június 23-i határozatban előírt egyeztetési eljárás

mellőzésével fogadták el. A második jogalap szerint a személyzeti szabályzat XII. mellékletének nyilvánvalóan téves értékelése téves jogalkalmazáshoz vezetett. A harmadik jogalap az arányosság elvének megsértésére vonatkozik. A negyedik jogalap hatáskörrel való visszaélésre vonatkozik. Az ötödik jogalap a bizalomvédelem elvének megsértésére vonatkozik.

1. *A keresetindításhoz fűződő érdekről*

- 33 A tárgyaláson a Bizottság azt állította, hogy a keresetlevélben a felperes nem tüntette fel személyes helyzetét, hanem csupán intézményi, politikai és szakszervezeti kérdéseket jelölt meg. A felperes a keresetet kizárólag a törvény érdekében nyújtotta be, emiatt azt el kell utasítani.
- 34 Elsősorban, igaz, hogy a kereset összes jogalapja a személyzeti szabályzat XII. mellékletének jogellenességére vonatkozik, amely melléklet abban az értelemben nem érinti személyében a felperest, hogy sajátos jellemzői vagy valamely őt minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozna rá, hanem csupán ugyanazon a címen érinti, mint bármely más tisztviselőt. Ezért az EK 230. cikk negyedik bekezdése alapján a felperes nem kérheti közvetlenül az említett XII. melléklet megsemmisítését (a Bíróság 25/62. sz., Plaumann kontra Bizottság ügyben 1963. július 15-én hozott ítéletének [EBHT 1963., 197. o.] 223. pontja, az Elsőfokú Bíróság T-35/05., T-61/05., T-108/05. és T-139/05. sz., Agne-Dapper és társai kontra Bizottság és társai egyesített ügyekben 2006. november 29-én hozott ítéletének [EBHT-KSZ 2006., I-A-2-291. és II-A-2-1497. o.] 58. pontja).
- 35 Mindazonáltal az EK 241. cikk alapján a felperes kifogás útján hivatkozhat a rá nem egyénileg vonatkozó, általános érvényű közösségi jogi aktusok – így

tisztviselői minőségéből kifolyólag a személyzeti szabályzat – jogellenességére. A Bíróság szerint e lehetőség a hatékony bírói jogvédelem feltétele (lásd ilyen értelemben a Bíróság C-50/00. sz., Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben 2002. július 25-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-6677. o.] 40. pontját). Ezért a felperes és az általa megtámadott általános érvényű jogi aktus közötti közvetlen és személyes kapcsolat fennállásának követelménye nem összeegyeztethetetlen az EK 241. cikke alapján benyújtott csatlakozó keresettel.

- 36 Az általános érvényű közösségi jogi aktus közvetett vitatásának elfogadhatósága két feltételnek van alárendelve: a megtámadott egyedi jogi aktust az általános érvényű jogi aktus közvetlen végrehajtása érdekében hozták (lásd a Bíróság C-432/98 P. és C-433/98 P. sz., Tanács kontra Chvatal és társai ügyben 2000. október 5-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-8535. o.] 33. pontját) és a felperesnek érdeke fűződik az alapkereset tárgyát képező egyedi határozat megtámadásához (a fent hivatkozott Agne-Dapper és társai kontra Bizottság és társai egyesített ügyekben hozott ítélet 42. és 43. pontja).
- 37 A jelen esetben nem vitatott, hogy a nyugdíjjarulék mértékének a 2005. januári nyugdíjszámolásában szereplő 9,75%-ra történő növelése a személyzeti szabályzat XII. melléklete közvetlen végrehajtásának következménye, sem az, hogy a felperesnek érdeke fűződik e járuléknövelés megsemmisítéséhez.
- 38 Másodsorban az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a felperes nem jogosult arra, hogy a törvény vagy az intézmények érdekében lépjen fel, és megsemmisítés iránti keresete alátámasztására kizárólag olyan kifogásokra hivatkozhat, melyek őt személyében érintik (a Bíróság 85/82. sz., Schloh kontra Tanács ügyben 1983. június 30-án hozott ítéletének [EBHT 1983., 2105. o.] 14. pontja). E követelmény azonban nem értelmezhető úgy, hogy a közösségi bíróság csak akkor fogadhat el valamely kifogást, ha az kizárólag a felperes személyes helyzetét érinti. Ahogy a kereset is csak abban az esetben fogadható el, ha a felperesnek személyes érdeke fűződik a megtámadott jogi aktus megsemmisítéséhez (lásd a Elsőfokú Bíróság T-310/00. sz., MCI kontra Bizottság ügyben 2004. szeptember 28-án

hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3253. o.] 44. pontját és *a contrario* az Elsőfokú Bíróság T-179/98. sz., Cuenda Guijarro és társai kontra Tanács ügyben 2000. január 24-én hozott végzésének [EBHT-KSZ 2000., I-A-1. és II-1. o.] 60. pontját), úgy a felperes kifogásai is csak akkor fogadhatók el, ha az ezek alapján történő megsemmisítés a felperes számára előnyös, vagyis ha ahhoz a felperesnek személyes érdeke fűződik (a Bíróság 37/72. sz., Marcato kontra Bizottság ügyben 1973. március 15-én hozott ítéletének [EBHT 1973., 361. o.] 7. pontja és a 124/75. sz., Perinciolo kontra Tanács ügyben 1976. december 16-án hozott ítéletének [EBHT 1976., 1953. o.] 26. pontja). Ugyanígy a jogellenességi kifogás is csak akkor elfogadható, ha annak eredménye előnyös azon fél számára, aki azt felhozta (az Elsőfokú Bíróság T-135/05. sz., Campoli kontra Bizottság ügyben 2006. november 29-én hozott ítéletének [EBHT-KSZ 2006., I-A-2-297. és., II-A-2-1527. o.] 132. pontja).

- 39 A Bíróság úgy ítélte meg, hogy a Tanács tisztviselőjének nem érdeke panaszt tenni amiatt, hogy a vitatott álláshirdetést kizárólag a Tanácsnál dolgozókkal tudatták, mivel e mulasztás neki nem okozott sérelmet (a fent hivatkozott Schloh kontra tanács ügyben hozott ítélet 13. és 14. pontja). Az Elsőfokú Bíróság a fent hivatkozott Campoli kontra Bizottság ügyben hozott ítéletében (133. pont) szintén kimondta, hogy mivel a felperes nem tudta bizonyítani, hogy vagyoni előnye származna abból, ha az Elsőfokú Bíróság megállapítaná a nyugdíjakra alkalmazandó legalább 100%-os korrekciós együtthatónak a – legalacsonyabb megélhetési költségekkel bíró államokban történő – bevezetése jogellenességét, ezért ez a jogellenességi kifogás keretében előterjesztett, a személyzeti szabályzat XIII. mellékletének 20. cikke ellen irányuló kifogás elfogadhatatlan.
- 40 A jelen jogvitában igaz, hogy a felperes által előterjesztett, a személyzeti szabályzat XII. melléklete ellen irányuló jogellenességi kifogás alátámasztására felhozott jogalapok nem csak a felperes személyes helyzetére vonatkoznak. Mindazonáltal e jogalapok mindegyike olyan szabálytalanságra vonatkozik, amely árthat neki. Az érintettek ugyanis érdeke járulékosan arra hivatkozni, hogy az említett mellékletet nem a Tanács által meghatározott egyeztetési eljárás tiszteletben tartásával hozták; hogy nyugdíjjaruléka mértéke kiszámításának módja nyilvánvalóan hibás és alkalmatlan a nyugdíjrendszer biztosításmatematikai mérlege fenntartásának mint célkitűzésnek az eléréséhez, vagy hatáskörrel

való visszaélés eredményeként jött létre, valamint hogy az említett rendszer finanszírozására vonatkozó szabályok tiszteletben tartásába vetett bizalmat megfelelően védeni kell.

- 41 Az a körülmény, hogy a felperes kifogásainak alátámasztására intézményi, politikai és szakszervezeti szempontokra hivatkozik, melyek nem csupán az ő személyes helyzetét érintik, nem eredményezi e kifogások elfogadhatatlanságát.
- 42 Mindezek alapján a Bizottság elfogadhatatlansági kifogását el kell utasítani.

2. Az ügy érdeméről

Az egyeztetési eljárás megsértésére vonatkozó első jogalapról

A felek érvei

- 43 A felperes keresetében (annak 31. pontjában és a 9. lábjegyzetben) azt állítja, hogy a közösségi nyugdíjrendszer reformja érvénytelen, mivel az 1981. június 23-i határozatban előírt, a Bizottság alakszerű javaslatával kezdeményezett egyeztetési eljárásra nem került sor.
- 44 A Parlament ellenkérelmében azt állítja, hogy a felperes nem mutatott be bizonyítékot arra nézve, hogy a konzultációs bizottsággal folytatandó tanácskozássra kizárólag a Bizottság által a Tanács elé terjesztett alakszerű javaslat alapján kerülhet sor. Az 1981. június 23-i határozatban ez a követelmény nem szerepel.

- 45 Válaszában a felperes újra megerősíti, hogy a személyzeti szabályzat XII. mellékletét az 1981. június 23-i határozatban előírt egyeztetési eljárás megsértésével fogadták el. Noha az 1981. június 23-i határozat 3. cikke értelmében a konzultációs bizottsággal a Bizottság által a Tanács elé terjesztett összes javaslat esetében konzultálni kellene, e bizottság véleményét kizárólag a Bizottságnak a személyzeti szabályzat XII. mellékletével kapcsolatos eredeti javaslatára vonatkozóan kérték ki, a Bizottság második – a Tanács 2003. május 19-i iránymutatásait (a görög elnökség megállapodását) is tartalmazó – javaslatára vonatkozóan azonban erre nem került sor. A görög elnökség megállapodásával kapcsolatban a Tanácsnak közvetlenül kellett volna a konzultációs bizottsághoz fordulnia. A Bizottság csupán 2003 novemberében nyújtotta be módosított javaslatát, így a XII. bekezdés végleges változatával kapcsolatban nem kérték ki a konzultációs bizottság véleményét, ebből következően e változat nem kapta meg a személyi állomány képviselőinek támogatását.
- 46 Beavatkozási kérelmében a Tanács hangsúlyozza, hogy mint a személyzeti szabályzat módosítására hatáskörrel rendelkező intézmény, a Bizottság javaslata alapján, az érintett intézményekkel folytatott egyeztetést követően, az EK 283. cikknek megfelelően fogadta el a 723/2004 rendelet 2003. november 18-i, COM (2003) 721. sz. dokumentummal módosított változatát. Másrészt a Tanács emlékeztet arra, hogy a Bizottság 2002. november 26-i, eredeti javaslata is tartalmazta már a személyzeti szabályzat új XII. mellékletét, amelyben szerepelt a nyugdíjrendszer egyensúlyának fenntartására vonatkozó módszer. A sürgősségre való tekintettel a Bizottság nem fejtette ki eredeti javaslatában a számítási módszer részleteit. A tárgyalásokat követően azonban e módszer bekerült a Bizottság 2003. november 18-i második javaslatába. A személyzeti szabályzat XII. melléklete tehát a Bizottság alakszerű javaslata alapján, a konzultációs bizottsággal folytatott egyeztetést követően került elfogadásra. A 723/2004 rendelet 38. preambulumbekkezdése utal az új szabályoknak „az 1981. június 23-i [...] határozattal létrehozott konzultációs bizottság keretében megkérdezett, a személyzetet képviselő szervezetek” általi elfogadására.

- 47 Viszónvázában a Parlament elsődlegesen azzal érvel, hogy az egyeztetési eljárás megsértésére vonatkozó jogalapra a felperes csak válaszában hivatkozott, ezért e jogalapot elfogadhatatlannak kell minősíteni. Másodlagosan a Parlament emlékeztet arra, hogy eljárási szabálytalanság csak akkor vonja maga után a határozat megsemmisítését, ha megállapítást nyer, hogy e szabálytalanság hiányában a megtámadott határozatnak más lett volna a tartalma. Márpedig a jelen esetben meg kell állapítani, hogy a felperes nem hozott fel egyetlen érvet sem, amely arra engedne következtetni, hogy amennyiben a konzultációs bizottság véleményét a 2003. november 18-i második rendelettervezetre vonatkozóan kikérik, akkor a XII. melléklet tartalma más lett volna. Végezetül, az 1981. június 23-i határozat nem írja elő, hogy a konzultációs bizottság véleményét a rendelet módosítására tett javaslat esetén is ki kell kérni, különben az elfogadott rendelet jogellenes lesz.
- 48 Végül a Bizottság a tárgyaláson előadta, hogy a felperesnek semmiféle személyes érdeke nem fűződik az egyeztetési eljárás szabályszerűségének kifogásolásához, ezért e kifogás elfogadhatatlan.

A Közzolgálati Törvényszék álláspontja

- 49 Az iratokból kiderül, hogy a Bizottság 2002 áprilisában terjesztette a Tanács elé az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatát módosító tanácsi rendelettervezet első változatát. E tervezet nem tartalmazott a nyugdíjrendszerre vonatkozó jelentős módosítást. 2003. május 19-i határozatával a Tanács rögzítette a nyugdíjrendszer reformjának irányvonalait, és elhatározta e reformnak a személyzeti szabályzat módosításával történő egyidejű végrehajtását. Az egyeztetési eljárás 2003 júniusa és szeptembere között, a Bizottság első javaslata és a Tanács által rögzített iránymutatások alapján zajlott le. November 18-án a Bizottság a Tanács elé terjesztette második rendelettervezetét, amely figyelembe vette a Tanács 2003. május 19-i iránymutatásait és az egyeztetési eljárás eredményeit.

- 50 A felperesnek az egyeztetési eljárás szabálytalanságára vonatkozó érvelése két részből áll. Az első arra vonatkozik, hogy az 1981. június 23-i határozatban előírtakkal ellentétben az egyeztetési eljárásra nem a Bizottság alakszerű javaslata alapján került sor, hanem a Tanács kezdeményezésére és a közvetlenül általa kidolgozott szöveg alapján. Az érvelés második része szerint a Bizottság második javaslatát – benne a személyzeti szabályzat XII. mellékletének új változatát – nem terjesztették a konzultációs bizottság elé.
- 51 Elsősorban, az 1981. június 23-i határozat I. 3. pontja értelmében az egyeztetési eljárás kizárólag a Bizottság által a Tanács elé terjesztett, a személyzeti szabályzatnak vagy az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételeknek a módosítására, illetve az említett személyzeti szabályzat és az említett alkalmazási feltételek díjazással vagy nyugdíjjal kapcsolatos rendelkezéseinek alkalmazására vonatkozó javaslat esetén alkalmazandó. E rendelkezés két feltételnek rendeli alá az egyeztetési eljárás megindítását, a Bizottság által az adott témában a Tanács elé terjesztett javaslat létének és a konzultációs bizottság bármely tagja erre vonatkozó kérelmének. Azonban e rendelkezésnek nem célja, hogy a konzultációs bizottság számára megtiltsa – ami ellentétes volna magával az eljárás céljával is – a konzultációnak a Bizottság javaslatában nem szereplő elemekre történő kiterjesztését, és azt sem tiltja, hogy a tagállamok vagy intézmények szakmai vagy érdekvédelmi szervezetei által javasolt bármely releváns tényt figyelembe vegyen a háromoldalú egyeztetés lefolytatása során. Ebből következően az 1981. június 23-i határozat nem képezi akadályát – ellentétben azzal, amit a felperes érvelésének első részében állít – annak, hogy a konzultációs bizottság megvizsgálja – mint a jelen esetben is – azon módosításokat, melyek beépítését a Bizottság első javaslatába a Tanács a Bizottságtól kéri.
- 52 Másodsorban, amint arra a Közszolgálati Törvényszék fentebb már emlékeztetett, az egyeztetési eljárásra csak akkor kerül sor, ha azt a konzultációs bizottság valamely tagja kéri. E rendelkezés célja annak elkerülése, hogy egyeztetési eljárásra kerüljön sor akkor is, amikor ez azok számára sem tűnik hasznosnak,

akiknek feladata annak lefolytatása. Az említett rendelkezés többek között lehetővé teszi a konzultációs bizottság számára a Bizottság módosító javaslatai megvizsgálásának mellőzését, amikor az első javaslatot már megfelelőnek ítélt vizsgálatnak vetette alá.

- 53 Jelen esetben a Tanács a tárgyaláson azzal érvelt – és ezt senki sem vitatta –, hogy a konzultációs bizottság egyetlen tagja sem kérte a Bizottság 2003. november 18-án benyújtott, második, módosító javaslatára nézve az egyeztetési eljárás lefolytatását. Ebből következően nem állt fenn semmiféle törvényen alapuló kötelezettség az egyeztetési eljárás e javaslatra vonatkozó megindítására nézve, ellentétben azzal, amit a felperes érvelésének második része feltételez.
- 54 Végezetül, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az eljárási szabálytalanság csak akkor teszi érvénytelenné a jogi aktust, ha megállapítást nyer, hogy e szabálytalanság hiányában a megtámadott határozatnak más lett volna a tartalma (lásd különösen az Elsőfokú Bíróság T-24/01. sz., Staelen kontra Parlament ügyben 2003. március 5-én hozott ítéletének [EBHT-KSZ 2003., I-A-79. és II-423. o.] 53. pontját).
- 55 Márpedig az iratokból nem derül ki, hogy az a tény, hogy a Bizottság 2003. november 18-i második javaslata nem került a konzultációs bizottság elé, befolyásolhatta a személyzeti szabályzat XII. mellékletének tartalmát. Noha a felperes a tárgyaláson azzal érvelt, hogy az egyeztetés nem érintette a személyzeti szabályzat XII. mellékletének a Bizottság második javaslatában kialakult változatát, azonban a felperes nem jelöli meg pontosan, melyek azok a részek, melyek az egyeztetésből kimaradtak. Ezzel szemben a konzultációs bizottság vizsgálati eredményeinek – melyeket a Tanács telefaxon 2006. december 8-án juttatott el a Közzolgálati Törvényszékhez a Közzolgálati Törvényszék 2006. október 26-i kérdéseire válaszul – 18. pontjából kiderül, hogy a konzultációs bizottság jóváhagyta azt a biztosításmatematikai módszert, amely a személyzeti szabályzat XII. mellékletébe végül bekerült, vagyis az Eurostat 2003. szeptemberi tanulmánya alapján kidolgozott, három ponton kiigazított módszert. Különösen

a szakszervezetek többsége adta hozzájárulását a reformhoz, amint arra a Tanács a tárgyaláson emlékeztetett.

- 56 Ebből következően nem állapítható meg, hogy ha a Bizottság második javaslatáról egyeztetés történt volna, akkor a személyzeti szabályzat XII. mellékletének más lett volna a tartalma. Ennélfogva, még ha feltételezzük is, hogy a személyzeti szabályzat XII. mellékletének elfogadása során eljárási hiba történt, e szabálytalanság semmi esetre sem érinti az említett melléklet érvényességét.
- 57 Mindezek alapján az egyeztetési eljárás szabálytalanságára vonatkozó jogalapot el kell utasítani anélkül, hogy szükséges lenne e jogalap elfogadhatóságától határozni.

A nyilvánvaló mérlegelési hibára és az arányosság elvének megsértésére vonatkozó második és harmadik jogalapról

- 58 Jelen esetben a köztük levő szoros kapcsolat miatt e két jogalapot helyénvaló együttesen megvizsgálni.

A felek érvei

- 59 Elsősorban, ami a nyilvánvaló mérlegelési hibára vonatkozó jogalapot illeti, a felperes szerint ilyen hiba történt a személyzeti szabályzat XII. melléklete 10. cikkének (2) bekezdésében a tényleges éves kamatláb a folyó évet megelőző 12 évre vonatkozó átlag alapján történő kiszámításának kiválasztásakor. A 2003-as biztosításmatematikai számítások során ugyanis az Eurostat és a nemzeti szakértői csoport a folyó évet megelőző 20 év alapján történő számításban állapodtak meg. A 12 éves referencia-időszakot azért fogadták el, hogy magasabb tisztviselői nyugdíjjarulékot érjenek el. A felperes rámutat, hogy a

személyzeti szabályzat XII. melléklete 13. cikkének (4) bekezdése alapján az említett melléklet technikai végrehajtása során az Eurostattal együttműködő szakértő csoport (a továbbiakban: 83. cikk munkacsoport) 2004. június 7-i tanácskozásának jegyzőkönyve megemlíti, hogy a KPMG által 1998-ban készített biztosításmatematikai tanulmányban javasolt és az Eurostat által az IAS 19 nemzetközi számviteli szabványnak megfelelően 2003-ban elfogadott 20 éves referencia-időszakot politikai egyeztetést követően helyettesítették 12 éves referencia-időszakkal. Ezt a paramétert tehát nem a rendszer biztosításmatematikai egyensúlyának biztosítása érdekében fogadták el. A Parlament és a Tanács feladata, hogy e választás indokait feltárja.

- 60 A Parlament azzal érvel, hogy a téves jogalkalmazást eredményező nyilvánvaló mérlegelési hibára vonatkozó jogalapot a felperes panaszában nem említette, ennél fogva az elfogadhatatlan. A jogalap érdemére vonatkozóan, tekintettel a Tanács – mint a személyzeti szabályzat rendelkezéseinek megalkotója – rendelkezésére álló mérlegelési jogkörre, kizárólag a nyilvánvaló mérlegelési hiba megítélése tartozik a bíróság hatáskörébe, azonban a 12 éves referencia-időszak kiválasztása nem minősül ilyen hibának. Az Ernst & Young Actuaires-Conseils független szakértője megerősítette az alkalmazott biztosításmatematikai elméletek és eljárások helyállóságát és megbízhatóságát.
- 61 A Tanács beavatkozási kérelmében hangsúlyozza, hogy noha a referencia-időszak 20-ról 12 évre történő csökkentése alacsonyabb leszámítolási kamatlábat eredményezett a 2003. december 31-i biztosításmatematikai értékelés során (4,7% helyett 3,9%) és hogy a leszámítolási kamatláb e csökkenése részben magyarázza a hozzájárulás mértékének növekedését (10,43%-ot a személyzeti szabályzat XII. melléklete 2. cikkének [2] bekezdésében szereplő 9,75%-os felső határ megállapítása előtt), azonban e megállapítás alapján nem mondható ki, hogy az elfogadott intézkedés nem alkalmas a nyugdíjrendszer biztosításmatematikai egyensúlyának biztosítására.

- 62 A Tanács elismeri, hogy a reálkamatok számítása során figyelembe vett évek számának csökkentése miatt a reálkamat és ezzel együtt a járulék mértéke jobban ingadozhat, fenntartja azonban, hogy ennek a döntésnek hosszú távon nincs hatása a nyugdíjrendszer egyensúlyára, mivel a kamatokat minden évben újból kiszámolják, ami lehetővé teszi a járulék mértékének évenkénti korrigálását, a biztosításmatematikai egyensúly fenntartása érdekében. Semmi sem támasztja alá, hogy a 12 év alapján számolt átlagos reálkamat a jövőben következetesen alacsonyabb lenne, mint a 20 év alapján kiszámolt átlagos reálkamat. A Tanács másrészt rámutat, hogy ugyancsak 12 éves időszakot fogadtak el a biztosításmatematikai számítások során figyelembe veendő átlagos illetménynövekedés mértékének meghatározásához a személyzeti szabályzat XII. melléklete 4. cikkének (6) bekezdésében.
- 63 A biztosításmatematikai egyensúlyra vonatkozó érvelésnek hosszú távra kellene szólnia. Önmagában abból a tényből, hogy a biztosításmatematikai számítások adott évben a nyugdíjjárulék emelkedését eredményezték, nem vonható le az a következtetés, hogy a személyzeti szabályzat XII. mellékletének rendelkezései nem megfelelőek.
- 64 Másodsorban, ami az arányosság elvének megsértését illeti, a felperes szerint ez abban áll, hogy a tisztviselők nyugdíjjárulékának emelése se nem szükséges, se nem megfelelő a biztosításmatematikai egyensúly fenntartásához. A jogalkotó rendelkezésére álló információkra, különösen az Eurostat 2003. szeptemberi jelentésére tekintettel, a hozzájárulás mértékének emelése nyilvánvalóan aránytalan. Az Eurostat e jelentése kimutatta, hogy a hozzájárulás mértékének 8,7%-ra történő emelése elegendő biztosításmatematikai egyensúly fenntartásához. A felperes azt állítja, hogy a reálkamat kiszámítása során a 20 éves helyett a 12 éves időszak kiválasztása vezetett az egyértelműen magasabb hozzájárulás kiszámításához. Márpedig a felperes által felkért EIS Belgium biztosítási statisztikával foglalkozó vállalkozás jelentése szerint e 12 éves időszak kevésbé megfelelő.

- 65 A Parlament szerint az arányosság elvének megsértésére vonatkozó jogalapot elfogadhatatlannak kell minősíteni, mivel azt előzetes panaszában a felperes nem fejtette ki egyértelműen, és mivel e panasz nem tartalmaz semmilyen olyan tény, melyből a Parlament arra következtethetett volna, hogy a felperes fel kívánja hozni e jogalapot.
- 66 Másodlagosan a Parlament emlékeztet arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a jogalkotó széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik gazdasági téren. Ugyanezen ítélkezési gyakorlat alkalmazandó a személyzeti szabállyal kapcsolatban a nyugdíjrendszer biztosításmatematikai egyensúlya fenntartásának megítélésére vonatkozóan. Ebből következően kizárólag az e területen hozott intézkedésnek a hatáskörrel rendelkező intézmény által követett célhoz viszonyított nyilvánvalóan alkalmatlan volta befolyásolhatná az intézkedés jogszerűségét. A személyzeti szabályzat XII. mellékletében szereplő módszer és annak paraméterei, különösen az átlagos reálkamat számításához a 12 éves referencia-időszak rögzítése, nem nyilvánvalóan alkalmatlan a kitűzött cél, vagyis a biztosításmatematikai egyensúly eléréséhez.

A Közzolgálati Törvényszék álláspontja

– A személyzeti szabályzat XII. mellékletére vonatkozó bírósági felülvizsgálat terjedelméről

- 67 Fő szabály szerint a közösségi bíróság teljes körű felülvizsgálatot gyakorol a jogi aktus érdemi jogszerűségére nézve, vagyis egyaránt vizsgálja a jogi aktus ténybeli és jogi megalapozottságát és annak tartalmát. Ebben az esetben a közösségi bíróság különösen a jogi aktus megalkotója által végzett mérlegelés érvényességét vizsgálja.
- 68 Mindazonáltal az összetett mérlegelést igénylő területeken, mint a gazdasági helyzetek (lásd a Bíróság C-150/94. sz., Egyesült Királyság kontra Tanács ügyben 1998. november 19-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-7235. o.] 54. pontját) vagy a statisztikai módszerek megítélése (lásd a díjazásra vonatkozó korrekciók

tényezők elfogadásával kapcsolatban az Elsőfokú Bíróság T-158/98. sz., Bareyt és társai kontra Bizottság ügyben 2000. november 8-án hozott ítéletének [EBHT-KSZ 2000., I-A-235. és II-1085. o.] 57. pontját és a T-201/00. és T-384/00. sz., Ajour és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. szeptember 25-én hozott ítéletének [EBHT-KSZ 2002., I-A-167. és II-885. o.] 48. pontját), valamint a Szerződésekben előírt politikai feladatok teljesítése során (lásd a Bíróság C-310/04. sz., Spanyolország kontra Tanács ügyben 2006. szeptember 7-én hozott ítéletének [EBHT 2006., I-7285. o.] 96. pontját és az Elsőfokú Bíróság T-125/96. és T-152/96. sz., Boehringer kontra Tanács és Bizottság egyesített ügyekben 1999. december 1-jén hozott ítéletének [EBHT 1996., II-3427. o.] 74. pontját) a közösségi bíróság széles mérlegelési jogkört enged az intézmények számára.

- 69 Ennélfogva e jogkör gyakorlásának jogszerűségi vizsgálatakor a bírósági felülvizsgálatnak arra kell szorítkoznia, hogy a vizsgálat alá vett jogi aktus nem szenved-e nyilvánvaló mérlegelési hibában, vagy nem követte-e el hatáskörrel való visszaélést, illetve az intézmény nem lépte-e nyilvánvalóan túl a mérlegelési jogköre kereteit (lásd a Bíróság 98/78. sz. Racke-ügyben 1979. január 25-én hozott ítéletének [EBHT 1979., 69. o.] 5. pont; a 11/82. sz., Piraiki-Patraiki kontra Bizottság ügyben 1985. január 17-én hozott ítéletének [EBHT 1985., 207. o.] 40. pontját és a C-120/99. sz., Olaszország kontra Tanács ügyben 2001. október 25-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-7997. o.] 44. és 45. pontját).
- 70 Jelen esetben a közösségi nyugdíjrendszer biztosításmatematikai egyensúlya – melynek módját a személyzeti szabályzat XII. melléklete tartalmazza – a gazdasági változások és pénzügyi változók hosszú távon történő figyelembevételét feltételezi, és összetett statisztikai számítások elvégzését igényli. Ezért a közösségi jogalkotó széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik az említett nyugdíjrendszer biztosításmatematikai egyensúlya módjának megállapítása során. Az Elsőfokú Bíróság másrészt megállapította, hogy a Tanács számára az új közösségi nyugdíjrendszer létrehozása céljából biztosított széles mérlegelési jogkör összhangban van a szerződés által a Tanácsra ruházott politikai felelősséggel (a fent hivatkozott Campoli kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 143. és 144. pontja).
- 71 Mindezek alapján a Közzolgálati Törvényszék csupán a nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetése szempontjából vizsgálja meg a személyzeti szabályzat XII. mellékletének a felperes által kifogásolt rendelkezéseit, különösen a 10. cikk (2) bekezdését.

- 72 Az arányosság elve értelmében a közösségi szabályozás jogszerűsége azon feltételnek is alá van rendelve, hogy az általa bevezetett intézkedések alkalmasak legyenek a szabályozás által jogszerűen követett cél eléréséhez, és ne lépjék túl az annak eléréséhez szükséges mértéket, ideértve, hogy amikor több megfelelő eszköz közül lehet választani, akkor fő szabály szerint a kevésbé kényszerítő jellegűt kell alkalmazni (az Elsőfokú Bíróság T-162/94. sz., NMB France és társai kontra Bizottság ügyben 1996. június 5-én hozott ítéletének [EBHT 1996., II-427. o.] 69. pontja és az ott idézet ítélkezési gyakorlat).
- 73 Mindazonáltal az állandó ítélkezési gyakorlat szerint olyan területen, ahol – mint a jelen esetben is – a jogalkotó a szerződés által reá ruházott politikai felelősségnek megfelelő széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, az arányosság vizsgálata a szóban forgó intézkedésnek a hatáskörrel rendelkező intézmény által követendő célhoz viszonyított nyilvánvaló alkalmatlanságára korlátozódik (lásd ilyen értelemben a fent hivatkozott Olaszország kontra Tanács ügyben hozott ítélet 44. és 45. pontját, a fent hivatkozott NMB France és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 70. pontját és a fent hivatkozott Campoli kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 143. pontját).
- 74 Tekintettel a szóban forgó rendelkezés vizsgálatának korlátozott terjedelmére, a Bizottság a tárgyaláson az írásbeli kérdések technikai jellegére és pontosságára, valamint a Közszolgálati Törvényszék által a felekhez és a beavatkozókhoz intézett iratbekérés terjedelmére vonatkozó aggodalmát fejezte ki, hangsúlyozva, hogy a felperes a reá háruló bizonyítási teher ellenére sem szolgáltatott bizonyítékot arra nézve, hogy a közösségi jogalkotó a jelen esetben valamely magasabb szintű jogszabályt sértett volna meg. A Bizottság szerint a Közszolgálati Törvényszék által elrendelt pervezető intézkedések akár a védelemhez való jog sérelméhez is vezethetnek, mivel fennáll annak a veszélye, hogy a Közszolgálati Törvényszék a felek érvelésén túlterjeszkedve saját maga alakítja ki a jogvita megoldását.
- 75 A jelen ügyben ezen érvelés nem fogadható el. Ebben az esetben ugyanis a bírósági felülvizsgálat, még ha annak korlátozott is a terjedelme, szükségessé teszi, hogy a

Tanács a szóban forgó jogi aktus megalkotójaként bizonyítani tudja a közösségi bíróság előtt, hogy a jogi aktust mérlegelési jogköre tényleges gyakorlásának igénybevételével fogadta el, amely feltételezi az e jogi aktus által szabályozni szándékozott helyzet valamennyi releváns tényének és körülményének figyelembevételét (a fent hivatkozott Spanyolország kontra Tanács ügyben 2006. szeptember 7-én hozott ítélet 122. pontja).

- 76 Ebből következően a Tanácsnak képesnek kell lennie arra, hogy benyújtsa, és világosan és egyértelműen ismertesse azokat az alapvető tényeket, melyeket a vitatott intézkedés meghozatalakor figyelembe kellett vennie, és amelyekről mérlegelési jogkörének gyakorlása függött (a fent hivatkozott Spanyolország kontra Tanács ügyben 2006. szeptember 7-én hozott ítélet 123. pontja).
- 77 A felperes kellően pontos, objektív és egybehangzó bizonyítékokkal támasztotta alá a nyilvánvaló mérlegelési hibára és az arányosság elvének megsértésére vonatkozó jogalapját ahhoz, hogy a Közzolgálati Törvényszék közvetlenül meg tudja vizsgálni a bizonyítékokat (lásd ilyen értelemben a Bíróság C-274/99 P. sz., Connolly kontra Bizottság ügyben 2001. március 6-án hozott ítéletének [EBHT 2001., I-1611. o.] 113. pontját) annak megállapítása érdekében, hogy a Tanács nyilvánvalóan hibás vagy nem megfelelő módon élt-e széles mérlegelési jogkörével.
- 78 A felperes érvelését számos bizonyítékkal – különböző beadványaihoz csatolt összesen 47 irattal – támasztotta alá, valamint az EIS Belgium biztosítási statisztikával foglalkozó vállalkozással tanulmányt készítettett az Eurostat 2003 szeptemberében és 2004 szeptemberében készült jelentéseiben használt biztosításmatematikai módszerek összehasonlításáról. A felperes ezáltal a rendelkezésére álló összes bizonyítékot a Közzolgálati Törvényszék elé tárta, továbbá egy olyan iratot is, melyre nem támaszkodhat, ezért azt a Közzolgálati Törvényszék 2006. június 20-i végzésével eltávolította az iratok közül.
- 79 Ezzel szemben az intézmények csupán kevés iratot nyújtottak be saját kezdeményezésre: a Parlament semmit, míg a Tanács két iratot csatolt beavatkozási kérelméhez.

- 80 A nyugdíjrendszer reformjának kidolgozása során használt három biztosításmatematikai tanulmány közül kettő – nevezetesen a KPMG által 1998 decemberében, valamint a Watson Wyatt Brans & Co által 2002 decemberében készített tanulmány nem szerepelt az iratok között, noha a feleket ezekre többször hivatkoztak, illetve a Tanács beavatkozási kérelmében idézett belőlük. Ráadásul a felek anélkül nyitottak vitát az 1981. június 23-i határozat és az IAS 19 nemzetközi számviteli szabvány alapján a Tanácsra háruló kötelezettségekről, hogy e dokumentumokat benyújtották volna.
- 81 Ezenkívül, mivel sem a Parlament, sem a Tanács nem indokolta beadványában, miért a 12 éves referencia-időszakot választotta a jogalkotó, hanem csupán a Tanács széles mérlegelési jogkörére hivatkoztak, a Közzolgálati Törvényszék úgy vélte, a személyzeti szabályzat XII. mellékletének előkészítő munkálatai alapján saját magának kell feltárnia ennek okát, kérve annak benyújtását, hogy annak ismeretében ítélhesse meg a referencia-időszak kiválasztásának nyilvánvalóan hibás vagy nyilvánvalóan alkalmatlan jellegére vonatkozó kifogás megalapozottságát.
- 82 Ráadásul az a körülmény, hogy a Közzolgálati Törvényszék – mivel bizonyos pontokon nem érezte magát megfelelően tájékoztatottnak – a gondos igazságszolgáltatás érdekében írásbeli kérdéseket intézett a Parlamenthez és a Tanácshoz, nem tekinthető a védelemhez való jog megsértésének.
- 83 Végezetül, ugyanezen okból a Közzolgálati Törvényszék szükségesnek ítélte, hogy a Bizottsághoz is kérdéseket intézzen, tekintettel ezen intézménynek, különösen az Eurostatnak a személyzeti szabályzat XII. melléklete kidolgozásában betöltött szerepére.

– A 12 éves referencia-időszakról

- 84 Amint az a személyzeti szabályzat 83a. cikkének (1) bekezdésének és személyzeti szabályzat XII. melléklete 4. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseiből együttesen kiderül, az e mellékletben szereplő számítási módszer célja a közösségi nyugdíjrendszer biztosításmatematikai egyensúlyának fenntartása. A személyzeti szabályzat XII. melléklete 1. cikke (1) bekezdésének és 5. cikkének értelmében a tisztviselők nyugdíjrendszerhez való hozzájárulását a nyugdíjrendszer költségei egyharmadának finanszírozásához szükséges, biztosításmatematikai alapon számított mértékben állapítja meg.
- 85 Az „újraelosztó” rendszerektől eltérően, melyek költségvetési módszerrel számolt egyensúlya akkor valósul meg, ha a munkáltatói és munkavállalói járulékból származó bevételek adott évben fedezik a tárgyévben kifizetett nyugdíjjáradékok teljes összegét, a közösségi nyugdíjrendszer akkor van – a személyzeti szabályzat XII. mellékletének biztosításmatematikai értelmében vett – egyensúlyban, ha az aktív tisztviselők által fizetendő járulékok lehetővé teszik az adott évben nyugdíjjogosultságot szerzett tisztviselők jövőbeni nyugdíjának finanszírozását. A költségvetési megközelítéstől eltérően a biztosításmatematikai megközelítés tehát hosszú távon kívánja biztosítani a finanszírozást. A személyzeti szabályzat 83. cikkének (2) bekezdése előírja, hogy a tisztviselők a nyugdíjrendszer finanszírozásához a költségek egyharmadával járulnak hozzá, a fennmaradó kétharmadot az intézmények állják.
- 86 A személyzeti szabályzat XII. melléklete az úgynevezett „kivetített jóváírási egység” módszerét használja, melyet az IAS 19 nemzetközi számviteli szabvány javasol. E módszer szerint az aktív tisztviselők által egy év alatt megszerzett nyugdíjjogosultság értékének összegét, melyet a biztosítási statisztikusok „szolgálati költségnek” neveznek, arányosítják a tisztviselők teljes évi alapilletményéhez. A tisztviselők hozzájárulásának mértéke megegyezik ezen arány egyharmadával, számításba véve a személyzeti szabályzat 83. cikkének (2) bekezdésében meghatározott finanszírozásfelosztási kulcsot. A szolgálati költség kiszámításához biztosításmatematikai értékelést alkalmaznak, vagyis több változó (kamatláb, halálozási arány, bérnövekedés) jövőbeni értékének

becslése történik. Ahhoz, hogy a tényleges értékekkel lehessen számolni, a biztosításmatematikai egyensúly megköveteli az említett értékelések időnkénti felülvizsgálatát, amelynek elvégzését a személyzeti szabályzat XII. melléklete 1. cikkének (2) bekezdése évenként írja elő.

- 87 Amint azt a felek és a beavatkozók hangsúlyozták, a nyugdíjjárulék igen érzékeny – többek között – a biztosításmatematikai számítás során használt reálkamatláb változásaira. Alacsony reálkamatlábbal történő számolás esetén a nyugdíjjárulékok jelentősen növekednek. Fordítva, a biztosításmatematikai számítások során magas reálkamatláb számításba vétele érzékelhetően csökkenti a hozzájárulás mértékét. A hozzájárulás mértékének a reálkamat változására való érzékenységre tekintettel, és a hozzájárulás mértékének gyakori és akár hitelen nagymértékű változását elkerülendő, a biztosítási statisztikusok hosszú távon átlagos reálkamatláb használatát javasolják.
- 88 Így a személyzeti szabályzat XII. melléklete 10. cikkének (2) bekezdése a biztosításmatematikai számításokhoz figyelembe veendő kamatlábat a folyó évet megelőző 12 évre vonatkozó átlagos reálkamatláb átlagában állapítja meg.
- 89 A felperes vitatja e referenciaidőszak-választást. A felperes – helyesen – azzal érvel, hogy a személyzeti szabályzat XII. melléklete módszerének megállapításához a Tanács rendelkezésére álló biztosításmatematikai tanulmányok hosszabb, 20 éves időszakot használtak az átlagos reálkamatláb kiszámításához. Ez az eset áll fenn a KPMG 1998. decemberi tanulmányában, a Watson Wyatt Brans & Co által 2002 decemberében készített tanulmányban, és még az Eurostat 2003. szeptemberi tanulmányában is. Úgy tűnik, hogy e tekintetben a személyzeti szabályzat XII. melléklete eltér a biztosítási statisztikusok szokásos gyakorlatától.

- 90 Ráadásul a Közzolgálati Törvényszék által elrendelt pervezető intézkedések nyilvánvalóvá tették, hogy a személyzeti szabályzat XII. mellékletének elfogadásakor a Tanács nem rendelkezett a közösségi nyugdíjrendszerre vonatkozó egyetlen olyan biztosítási statisztikai tanulmánnyal sem, amely 12 éves referencia-időszakot alkalmazott volna. Ellenben a 83. cikk munkacsoport 2004. június 7-i üléséről készült, a felperes válaszához csatolt jelentéséből kitűnik, hogy a referencia-időszakot „politikai egyeztetést követően” csökkentették húszról tizenkét évre.
- 91 A Tanács, miután beavatkozási kérelmében csupán annyit közölt, hogy a 12 éves referencia-időszak kiválasztása megfelelt széles mérlegelési jogkörének, a Közzolgálati Törvényszék írásbeli kérdésére válaszolva kifejtette azon indokokat, melyek alapján eltért a rendelkezésére álló három tanulmányban használt biztosításmatematikai számításról: a 12 éves referencia-időszak a személyi állomány képviselői által jóváhagyott kompromisszum eredménye, amely a 20 éves időtartamot javasló Bizottság és az öt éves időtartamot kívánó tagállamok között jött létre.
- 92 Az ügy iratai, különösen az Állandó Képviselők Bizottsága elnökségének nem hivatalos, 2003. szeptember 23-i dokumentuma – melyet a Tanács a Közzolgálati Törvényszék iratbenyújtási felkérésének eleget téve mutatott be – lehetővé teszi e magyarázat kiegészítését. Mivel a 2004-et megelőző években az éves kamatláb rendkívül alacsony volt, ezért az említett évet megelőző rövid időszakot alapul véve az átlagos reálkamatláb alacsony lett volna. Mivel ez alapján számolják a tisztviselők által a folyó évben fizetett hozzájárulás jövőbeni értékét, minél alacsonyabb a kamatláb, annál magasabb összegű hozzájárulást kell a tisztviselőknél fizetni ahhoz, hogy a rendszer biztosításmatematikai egyensúlya biztosítva legyen. A 2003. szeptember 23-i nem hivatalos dokumentumból kiderül, hogy mivel ezenkívül az egyéb paraméterek azonosak voltak, így az átlagos reálkamat kiszámításához az 5 éves időszak választása 2004. január 1-jétől 12,4%-os hozzájárulási mértéket eredményezett volna a 20 éves időszak alapján számolt 8,9% helyett. Ebből az összehasonlításból kitűnik, hogy a referencia-időszak – végül 12 éves időszakra történő – lerövidítésének elfogadására azért került sor, hogy a tisztviselői hozzájárulásoknak azonnali felemelését ériék el.

- 93 E megállapítás azonban önmagában nem olyan jellegű, amely miatt a biztosításmatematikai számítások céljára a 12 éves referencia-időszakot nyilvánvalóan hibás vagy nyilvánvalóan alkalmatlan tényezőnek kellene tekinteni.
- 94 Elsősorban, noha a biztosítási statisztikusok inkább 20 éves időszakot használnak, e gyakorlat nem kötelező jellegű. A felperes által felhozott, a közösségi jogalkotó számára kötelező erővel nem rendelkező IAS 19 nemzetközi számviteli szabvány nem javasol meghatározott időszakra vonatkozó átlagos-reálkamatláb kiigazítást.
- 95 Másodsorban, amint az a jelen ítélet 87. pontjában szerepel, a folyó évet megelőző időszakra vonatkozó átlagos kamatláb kiszámításának az a célja, hogy a hozzájárulás mértéke ne változzon évről-évre az éves kamatláb függvényében. Azonban az a tény, hogy 20 éves időszak helyett 12 éves időszakkal történik a számítás, nem befolyásolja a biztosításmatematikai egyensúlyt.
- 96 Igaz, hogy beavatkozási kérelmében maga a Tanács is elismeri, hogy a számításba vett évek számának csökkentése miatt a reálkamat és ezzel együtt a járulék mértéke jobban ingadozhat. A referencia-időszak használatának célja éppen a járulék mértéke ingadozásának csökkentése, így a 20 éves időszak megfelelőbbnek tűnik a 12 éves időszakhoz képest, amint az a felperes által benyújtott, az EIS Belgium által készített biztosításmatematikai tanulmány is hangsúlyozza.

- 97 Mindazonáltal a 12 éves referencia-időszak kiválasztása nem érinti a Tanács által meghatározott biztosításmatematikai módszer érvényességét. Egyrészt, a reálkamat jövőbeni értékének az elmúlt időszak alapján történő számítása mindenképpen hozzávetőleges, akármilyen hosszú is ezen időszak. Másrészt, amint az már említésre került, a referencia-időszak tartama nem befolyásolja a biztosításmatematikai egyensúly fennállását, feltéve, hogy a tényezőt hosszú távon nem módosítják. Amint azt az Eurostat tisztviselője a tárgyaláson kifejtette, ez csak akkor következik be, ha a jövőben ezen időszak tartamát a kamatláb változására való tekintettel meghosszabbítják vagy lerövidítik abból a célból, hogy alacsonyan tartsák a biztosításmatematikai számításban használt átlagos reálkamatláb mértékét, ebből következően magas szinten tartsák tisztviselők hozzájárulásának mértékét, mellyel a számítás módszer tárgyilagossága, valamint a biztosításmatematikai egyensúly átlátható és vitathatatlan módon történő biztosításának célja megkérdőjeleződne.
- 98 Mindezekből az következik, hogy a személyzeti szabályzat XII. melléklete 10. cikkének (2) bekezdése és 4. cikkének (6) bekezdése se nem nyilvánvalóan hibás, se nem nyilvánvalóan alkalmatlan. Ennélfogva az arra vonatkozó jogalapot, hogy a személyzeti szabályzat XII. mellékletében szereplő biztosításmatematikai módszer e tekintetben nyilvánvaló mérlegelési hibában szenved, valamint az arányosság elvének megsértésére vonatkozó jogalapot el kell utasítani anélkül, hogy szükségés lenne az e jogalapok ellen felhozott kifogásokról határozni.

A hatáskörrel való visszaélésre vonatkozó negyedik jogalapról

A felek érvei

- 99 A felperes szerint a személyzeti szabályzat XII. mellékletében szereplő, állítólag a közösségi nyugdíjrendszer biztosításmatematikai egyensúlyának fenntartására kidolgozott módszer valójában azért készült, hogy a tisztviselők nyugdíjrendszerhez való hozzájárulása mértékének emelését igazolja. Ezen emelés célja egyrészt az, hogy a tisztviselőkkel fizetnessék meg a nyugdíjrendszer hiányát, melyek amiatt gyűltek fel, hogy a tagállamok hosszú ideig nem fizettek

hozzájárulást, másrészt az, hogy a közösségi nyugdíjrendszert a kedvezőlenebb tagállami rendszerekhez közelítsék.

- 100 A személyzeti szabályzat XII. melléklete egyrészt ellentétes a korábbi személyzeti szabályzat 83. cikkének (4) bekezdésével, amely előírja, hogy a tisztviselők nyugdíjárulékaiknak emelésére kizárólag a nyugdíjrendszer biztosításmatematikai egyensúlyának megőrzése érdekében kerülhet sor, másrészt e mellékletet eljárással való visszaélés útján fogadták el.
- 101 A tagállamok a tisztviselőkkel szerették volna megfizettetni a nyugdíjrendszer hiányát, noha azért nem a tisztviselők felelnek. A hiánynak már a reform előtti fennállása kiderül B. Dührkop Dührkop, a Parlament költségvetési bizottsága főelőadójának az Európai Unió 1999. évi általános költségvetési tervzetéről készített jelentéséből (a továbbiakban Dührkop Dührkop jelentés), amely az 1997. december 31-i állapotra nézve 14,3 milliárd euróban számszerűsítette e hiányt. E jelentés megállapította, hogy a tagállamok 1997-ig egészben vagy részben nem fizették a nyugdíjrendszerhez való hozzájárulás munkáltatóra háruló részét. Egészen 1982-ig semmiféle munkáltatói hozzájárulást nem fizettek, 1982–1998 között pedig csupán részben. A Dührkop Dührkop jelentés szerint „minthogy a tisztviselők száma a Közösség hatásköreinek bővülése és az Unió bővítése következtében fokozatosan gyarapodott [...], a rendszer »biológiai hozama« nemrég még elegendő volt a rendszer egyensúlyának fenntartásához, vagyis a korábbi nyugdíjrendszer alapján teljesített kifizetések nem haladták meg a munkavállalói és munkáltatói befizetések összegét [;] ráadásul 1982-ig a teljes finanszírozás egyharmadát kitevő nyugdíjárulékok önmagukban fedezték a nyugdíjrendszer alapján teljesített kifizetéseket [;] 1998-ban e kifizetések átlépték a munkavállalói nyugdíjárulékok, [...] a feltételezett vagy számszerű munkaadói rész és a nemzeti rendszerekből megváltott nyugdíjjogosultságok elméleti teljes összegét”.

- 102 A személyzeti szabályzat XII. mellékletében meghatározott módszer „politikai alkudozás” eredményeként jött létre, mivel több tagállam is kérte, hogy a nyugdíjrendszer többletköltségeit a tisztviselők állják. A Bizottság által a Tanácsnak a személyzeti szabályzat XII. mellékletére tett eredeti javaslata csupán néhány vezérelvet tartalmazott volna, azonban miután kiderült, hogy a 2003-ban rögzített módszerrel nem érhető el a fő cél, a nyugdíjjárulékok emelése, ezért elhatározták, hogy az említett XII. mellékletben új, részletes módszert állapítanak meg, önkényes választott tényezőkkel. Ez az oka annak, hogy a tisztviselői járulékoknak a személyzeti szabályzatban szereplő emelése nem vezethető le az Eurostat által 2003-ban, az IAS 19 nemzetközi számviteli szabvány szerint végzett tanulmányból, és annak ezért nem a biztosításmatematikai egyensúly biztosítása a kizárólagos célja.
- 103 Válaszbeadványában a Parlament megjegyzi: az által, hogy a személyzeti szabályzat XII. mellékletének jogellenességére hivatkozik, a felperes a szerződések vagy a személyzeti szabályzat XII. mellékletében szereplő rendelkezéseknél magasabb szintű jogi norma megsértésére hivatkozik. Márpedig a felperes nem pontosítja, hogy mely e mellékletnél magasabb szintű jogi norma sérült. Ugyanis a korábbi személyzeti szabályzat 83. cikkének (4) bekezdése nem magasabb szintű, mint a személyzeti szabályzat Tanács által újonnan elfogadott XII. melléklete. A jogalap meghatározása nélkül a felperes e hivatkozása nem fogadható el. Ha a felperes érvelését eljárással való visszaélésként kellene értelmezni, ez esetben a Parlament hangsúlyozza, hogy arra az előzetes panasz időpontjában a felperes nem hivatkozott, ennél fogva mint elfogadhatatlant ugyancsak el kell utasítani.
- 104 Az érvelés érdemére vonatkozóan a Parlament arra hivatkozik, hogy a tisztviselői hozzájárulás mértékének emelésére a közösségi nyugdíjrendszer biztosításmatematikai egyensúlyának fenntartása érdekében volt szükség. Az emelést a Bizottságnak a nyugdíjrendszer biztosításmatematikai egyensúlyának értékeléséről készült jelentésen alapuló javaslata alapján a Tanács fogadta el. E jelentés szerint „ahhoz, hogy biztosítva legyen a nyugdíjrendszer egyensúlya, a [közösségi] nyugdíjrendszerben előírt kifizetések egyharmadának finanszírozásához szükséges hozzájárulás mértéke az alapilletmény 10,43%-a [volt]”. A hozzájárulás mértékének emelése tehát a személyzeti szabályzat XII. mellékletében foglalt elveknek és az általánosan elfogadott

biztosításmatematikai gyakorlatnak megfelelően készült tanulmány alapján történt.

- 105 A Parlament végül emlékeztet arra, hogy csak abban az esetben lehet hatáskörrel való visszaélésről beszélni, ha objektív, helytálló és egybehangzó bizonyítékok alapján megállapítható, hogy a jogi aktust kizárólag vagy legalábbis elsődlegesen a megadott céltól eltérő célból hozták. Márpedig a felperes nem bizonyította, hogy a személyzeti szabályzat XII. melléklete elfogadásának kizárólagos vagy elsődleges célja a nyugdíjrendszer költségvetési hiányának megszüntetése lett volna, sem azt, hogy e melléklet kizárólagos vagy elsődleges célja a közösségi nyugdíjrendszer lefelé irányuló kiigazítása lett volna, a nemzeti nyugdíjrendszerekhez történő közelítés céljából. E tekintetben a Parlament hangsúlyozza, hogy a felperes által benyújtott iratok semmiképpen sem tekinthetők elégséges bizonyítéknak annak egyértelmű megállapításához, hogy a személyzeti szabályzat XII. melléklete a megadott céltól eltérő célra irányult volna. Még ha feltételezzük is, hogy amint azt a felperes állítja, „politikai alkudozás” zajlott, ami teljesen megalapozatlan, a személyzeti szabályzat XII. mellékletének célja akkor is nyugdíjrendszer biztosításmatematikai egyensúlyának fenntartását lehetővé tevő eljárás elfogadása volt.
- 106 Válaszában a felperes azt állítja, hogy előzetes panaszában hallgatólagosan hivatkozott az eljárással való visszaélésre, noha érvei nem voltak szigorú jogi formába öntve. Az ítélkezési gyakorlat szerint nem szükséges, hogy az előzetes panasz alátámasztására felhozott érvek ily módon legyenek megfogalmazva.
- 107 A felperes az EIS Belgiummal készített tanulmányra hivatkozik, amely a biztosításmatematikai módszer 2003–2004 között bekövetkezett változását, valamint a különböző módszerekkel elért eredmények közötti különbséget elemezte. A Parlament a felperes többszöri felkérése ellenére sem indokolta a módszer megváltoztatását. A felperes javasolja, hogy a Közzolgálati Törvényssék kérje e változás magyarázatára vonatkozó iratok bemutatását.

- 108 A Parlament állításával ellentétben, az Eurostat felkérésére az Ernst & Young Actuaires-Conseils által 2004-ben készített jelentés nem erősíti meg, hogy a személyzeti szabályzat XII. mellékletében előírt módszer összhangban volna a biztosításmatematikai gyakorlattal. E jelentés mindössze az Eurostat által szolgáltatott adatok alapján ellenőrizte a személyzeti szabályzat XII. mellékletében meghatározott biztosításmatematikai egyensúly helytállóságát.
- 109 A felperes vitatja, hogy a jogalkotó diszkrecionális módon meghatározhatná a biztosításmatematikai egyensúly számításának módszerét. Amint biztosításmatematikai egyensúlyra hivatkozik, a jogalkotó köteles tiszteletben tartani a szakértők által ennek kiszámításához használt elveket.
- 110 Beavatkozási kérelmében a Tanács kifejti, hogy a személyzeti szabályzat XII. mellékletében megállapított számítási módszerek kizárólag a korábbi és az új személyzeti szabályzat közös céljára, a nyugdíjrendszer biztosításmatematikai egyensúlyának fenntartására irányul.
- 111 A Tanács támogatja a Parlament érvelését. Ezenkívül azt állítja, hogy a közösségi tisztviselők nyugdíjrendszerének természetére tekintettel hibás a felperesnek a tagállami befizetések állítólagos elégtelenségére vonatkozó érvelése. Nem létezik a tagállamok számára a nyugdíjak egészének bizonyos százalékában megállapított olyan „hozzájárulás”, amilyen a nyugdíjalapok esetében. A tagállamok kötelesek oly módon finanszírozni a Közösségek költségvetését, hogy a nyugdíjak kifizetése biztosított legyen, bármekkora is azok összege.
- 112 A 723/2004 rendelet elfogadásakor a Tanács megállapította, hogy olyan számítási módszert kell a személyzeti szabályzatba foglalni, amely biztosítja a közösségi nyugdíjrendszer biztosításmatematikai egyensúlyát. Azonban a gazdasági tényezők változékonyságára tekintettel a Tanács széles körű mérlegelési jogkörrel rendelkezik e módszer meghatározásakor. Márpedig a felperes nem fejtette ki, hogy a személyzeti szabályzat XII. mellékletében megállapított módszer miben lépi túl e mérlegelési jogkör kereteit, sem azt, hogy a személyzeti szabályzat XII. mellékletének mely rendelkezése szolgál más célt, mint azt, hogy biztosítsa

a tisztviselők nyugdíjrendszerhez való hozzájárulásának a biztosításmatematikai egyensúly fenntartása érdekében történő felhasználását.

- 113 A felperes az Eurostat 2003-as jelentésére – különösen az e jelentés 8.2.3.1. pontjában szereplő statisztikai elemzésre – hivatkozva nem tudta alátámasztani, hogy a tisztviselők a biztosításmatematikai egyensúly fenntartásához szükséges hozzájárulása mértékének alacsonyabbnak kellett volna lennie, mint a személyzeti szabályzatban végül elfogadott 9,25%. A személyzeti szabályzat bizonyos rendelkezései – amilyen a nyugdíj jogosultság-szerzés éves százalékarányának csökkentése (2,0% helyett 1,9%) ugyanis csak hosszú távon hatnak a hozzájárulás mértékének csökkentése irányába. Ezzel szemben a biztosításmatematikai számításokhoz használt reálkamat mértékének kiszámítására vonatkozó szabályok (az átlag 20 éves időszak helyett 12 éves időszak alapján történő számítása) azonnali hatással vannak a kiszámított hozzájárulás mértékére.
- 114 A Tanács beavatkozási kérelmére vonatkozó észrevételeiben a felperes azt állítja, hogy a személyzeti szabályzat XII. mellékletében megállapított módszert teljes egészében azért hozták létre, hogy a hozzájárulás mértékének emelését igazolják. A hozzájárulás mértékét 9,25%-ban állapították meg, noha az Eurostat 2003. szeptemberi tanulmánya világosan jelezte, hogy 8,91%-os hozzájárulás elegendő a biztosításmatematikai egyensúly fenntartásához, ráadásul azt is előrevetítette, hogy az új személyzeti szabályzat hatálybalépése e mérték körülbelül 8,7%-ra történő csökkentését is lehetővé teheti.

- 115 A közösségi jogalkotó mérlegelési jogköre nem igazolja az önkényességet. E tekintetben a Tanács semmiféle magyarázattal nem szolgált arra nézve, miért csökkentette 20 évről 12-re a referencia-időszakban alkalmazott reálkamatlábak átlagában megállapított átlagos reálkamatláb kiszámításánál használt referencia-időszakot.
- 116 Viszonzásában a Parlament azzal érvel, hogy a közösségi bíróság az összetett mérlegelést igénylő közösségi jogi norma jogszerűségének vizsgálata során a nyilvánvaló vagy súlyos hibákra korlátozott vizsgálatot gyakorol. Az EIS Belgium tanulmánya, melyet a felperes nyújtott be, semmiféle nyilvánvaló vagy súlyos hibát nem tárt fel a személyzeti szabályzat XII. mellékletében. Az e mellékletben szereplő, az átlagos reálkamatláb kiszámításához alkalmazott 12 éves időszakra vonatkozóan a tanulmány szerzője mindössze annyit jelzett, hogy a 20 éves időszak megfelelőbb lenne. Semmiféle számviteli szabály nem tiltja azonban a 12 éves referencia-időszak alkalmazását e számításnál.
- 117 Annak oka pedig, hogy végül miért nem az Eurostat 2003. szeptemberi jelentésében használt módszer került elfogadásra, egyszerű: a jogalkotó élt a biztosításmatematikai egyensúly számítási módszerének kiválasztásakor rendelkezésére álló mérlegelési jogkörrel.

A Közzsolgálati Törvényszék álláspontja

- 118 Mindenekelőtt el kell utasítani a személyzeti szabályzat XII. mellékletének a korábbi személyzeti szabályzat 83. cikke (4) bekezdésével való összeegyeztethetlenségére vonatkozó érvelést. E rendelkezés az új személyzeti szabályzat hatálybalépésekor hatályát veszítette, így a felperes semmi esetre sem hivatkozhat erre (lásd ilyen értelemben az Elsőfokú Bíróság T-26/97. sz., Antillean Rice Mills kontra Bizottság ügyben 1997. szeptember 17-én hozott ítéletének [EBHT 1997., II-1347. o.] 14–16. pontját).

- 119 Ahogyan azt a Bíróság több alkalommal is kimondta, valamely intézkedés csak akkor jogellenes a hatáskörrel való visszaélés miatt, ha tárgyilagos, releváns és következetes bizonyítékok alapján nyilvánvaló, hogy azt kizárólag vagy legalább főként a hivatkozott céltől eltérő cél elérése vagy az ügy körülményei esetére a Szerződés által kifejezetten előírt eljárás elkerülése érdekében fogadták el (lásd a Bíróság 8/57. sz. *Groupement des hauts fourneaux et aciéries belges* kontra Főhatóság ügyben 1958. június 21-én hozott ítéletét [EBHT 1958., 223., 256. o.], lásd szintén a közösségi jogalkotóra vonatkozóan a C-342/03. sz., *Spanyolország* kontra Tanács ügyben 2005. március 10-én hozott ítéletének [EBHT 2005., I-1975. o.] 64. pontját és a fent hivatkozott *Spanyolország* kontra Tanács ügyben 2006. szeptember 7-én hozott ítéletének 69. pontját).
- 120 A személyzeti szabályzat XII. mellékletének célja – amint az a jelen ítélet 84. pontjából és a 723/2004 rendelet 28. preambulumbekzdéséből is kiderül – a közösségi nyugdíjrendszer biztosításmatematikai egyensúlyának fenntartása, az e rendszer finanszírozásfelosztási kulcsának tiszteletben tartásával, a szolgálati költség egyharmadának fedezetére elegendő tisztviselői hozzájárulással számolva.
- 121 A felperes azzal érvel, hogy a Tanács által hozott intézkedések, különösen a reálkamat kiszámítása során a 20 éves helyett a 12 éves időszak kiválasztása, nem függ össze az ezen intézmény által állítólag követett céllal, és a fennálló költségvetési gondok miatt nem törődött vele, hogy a lehető legobjektívebb alapokon hozza létre a biztosításmatematikai egyensúlyt.
- 122 E tekintetben – bármilyen határozottan tagadta is ezt a Tanács a tárgyaláson – az iratokból kitűnik, hogy valóban költségvetési megfontolások vezettek a 12 éves referencia-időszak kiválasztásához, amint az a jelen ítélet 92. pontjában már szerepel.

- 123 Elsősorban, e választás eltér a biztosítási statisztikai számítások szokásos gyakorlatától, amely a változó lehető legjobb kiegyenlítése érdekében hosszabb, 20 éves időszakot alapul véve számolja az átlagos reálkamatlábát. Másodsorban, az Eurostat 2003. szeptemberi tanulmányából kitűnik, hogy a hozzájárulás 8,9%-os vagy a személyzeti szabályzat módosítását is számításba véve akár 8,7%-os mértéke is elegendő volt ahhoz, hogy a nyugdíjrendszer biztosításmatematikai egyensúlya 2004. január 1-jén biztosítva legyen, feltéve, hogy az átlagos reálkamatlábát a folyó évet megelőző 20 éves időszak alapján számolják. Harmadsorban, az EIS Belgium tanulmánya nyilvánvalóvá tette, hogy lényegében a referencia-időszak kiválasztása magyarázza, hogyan tudott az Eurostat 10,43%-os hozzájárulási mértékkel számolni 2004. szeptemberi jelentésében. Végezetül a nyugdíjrendszer előkészítő munkálataiból, különösen a Tanácsnak a keresetlélhez csatolt, 2003. március 7-i feljegyzéséből kiderül a tagállamok azon szándéka, hogy a nyugdíjrendszer költségeinek csökkentése érdekében emeljék a tisztviselők hozzájárulásának mértékét.
- 124 Kitűnik azonban, hogy a költségvetési megfontolások nem befolyásolták döntően a személyzeti szabályzat XII. mellékletének módszerét. A biztosításmatematikai módszer személyzeti szabályzatba foglalása önmagában akadályos annak, hogy a tisztviselők hozzájárulásának mértékét a költségvetési helyzettől függően módosítsák, mivel a hozzájárulások év közbeni számítása ezentúl a nyugdíjrendszer finanszírozásának az említett biztosításmatematikai módszer alapján objektíven meghatározott jövőbeni igényeinek megfelelően fog történni.
- 125 Amint az a jelen ítélet 95–97. pontjában szerepel, az átlagos reálkamatláb többé-kevésbé hosszú időszak alapján történő kiszámítása önmagában nincs kihatással a biztosításmatematikai egyensúlyra, mivel ezen időszak egyetlen feladata az, hogy időben kiegyenlítsa a kamatlábát, és ezen keresztül a hozzájárulás mértékét. Másrészt a 12 éves időszak kiválasztása nem veszélyezteti a kiegyenlítési funkciót, mint ahogy azt egy valóban rövid – mint például 5 éves – időszak kiválasztása tenné, melyet a Tanácsban bizonyos küldöttségek javasoltak annak érdekében, hogy a hozzájárulás mértéke 2004-ben magasabb legyen. A Tanács így a hozzájárulás mértékének kellően hosszú referencia-időszakkal biztosított stabilitása és a hozzájárulás azonnali emelése közül az első célkitűzést részesítette

előnyben. Következésképpen nem állítható, hogy a 12 éves időszak kiválasztására kizárólag – vagy akár döntően – költségvetési célból került volna sor.

- 126 Végezetül, a személyzeti szabályzatról nem tűnik ki, hogy a jogalkotó számára a közösségi nyugdíjrendszer biztosításmatematikai egyensúlya fenntartása érdekében rendelkezésre álló széles mérlegelési jogkör gyakorlása során jogellenes volna a Tanács számára a költségvetési megfontolások figyelembevétele. E megfontolások figyelembevételére szükség van, mivel közösségi nyugdíjalapok hiányában a nyugdíjak folyósítása a Közösségek költségvetését terheli, a személyzeti szabályzat 83. cikke (1) bekezdésének megfelelően, ahogyan a tisztviselők hozzájárulása is bevételt jelent. Másrészt a személyzeti szabályzat XII. melléklete 14. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy az ötévenként elvégzendő biztosításmatematikai értékelések alkalmával a Tanács megvizsgálhatja az említett mellékletet, nem csupán a biztosításmatematikai egyensúlyra, hanem „annak költségvetési kihatásaira tekintettel” is.

- 127 Mindezek alapján az arra vonatkozó jogalapot, hogy a Tanács a személyzeti szabályzat XII. mellékletét elsősorban költségvetési megfontolásból fogadta el, és ebből következően az említett melléklet elfogadása során hatáskörrel való visszaélés történt, el kell utasítani anélkül, hogy szükséges volna e jogalap elfogadhatóságáról határozni.

A bizalomvédelem elvének megsértésére vonatkozó ötödik jogalapról

A felek érvei

- 128 A felperes keresetében azt állítja, hogy a személyzeti szabályzat XII. mellékletében szereplő módszert a bizalomvédelem elvének megsértésével határozták meg.

- 129 Annak ellenére, hogy a Parlament több ízben biztosította tisztviselőit és alkalmazottait arról, hogy hozzájárulások mértéke csak a biztosításmatematikai egyensúly fenntartásához feltétlenül szükséges mértékben fog emelkedni, e hozzájárulás mégis jóval ezt meghaladóan, mesterséges módon és a biztosításmatematikai egyensúly elvét megsértve emelkedett. A Parlament megszegte tisztviselőinek és alkalmazottainak tett ígéretét, és megsértette a belévetett bizalmukat.
- 130 Másfelől a felperes szerint a hozzájárulás mértékének indokolatlan emelésével a munkáltató a tisztviselőkre hárította a közösségi nyugdíjrendszer adósságát, noha azt neki kellett volna viselni. A munkavállalói hozzájárulás ugyanis önmagában éveken keresztül elégséges volt a nyugdíjrendszer kiadásainak fedezésére, és ezalatt a munkáltató nem teljesítette a rendszer finanszírozásához szükséges befizetésüket. A felperes rámutat, hogy 2001-ben írott levelében a Bizottság elnöke elismerte azon fontos szerzett jogok fennállását, melyek megfeleltek a múltban teljesített, az akkor fizetendő nyugdíjak finanszírozására szolgáló hozzájárulásoknak, és a Bizottság elnöke ígéretet tett, hogy „a hozzájárulások esetleges emelése semmi esetre sem irányul e megszerzett jogok finanszírozására”.
- 131 Ellenkérelmében a Parlament emlékeztet arra, hogy a bizalomvédelem elvének megsértésére csak akkor lehet hivatkozni, ha jogosultsággal rendelkező és megbízható forrásokból olyan pontos, feltételhez nem kötött és egybehangzó ígéret származik, amely megalapozott reményt kelt az érintettben. Márpedig a jelen esetben ez nem áll fenn, mivel a Parlament – amelynek nincs hatásköre a személyzeti szabályzat rendelkezéseinek elfogadására, és melynek a 723/2004 rendelet elfogadásakor is csupán a véleményét kérték ki – semmi esetre sem tehetett feltételhez nem kötött ígéretet a nyugdíjrendszer reformjához kapcsolódóan. Ennélfogva azok az ígéretet, melyeket a felperes a Parlamenttől kaphatott, nem kelthettek megalapozott reményeket a felperesben arra nézve, hogy a közösségi nyugdíjrendszerhez való hozzájárulás mértéke nem fog emelkedni.

- 132 A Parlament továbbá azzal érvel, hogy a tisztviselők nem hivatkozhatnak a bizalomvédelem elvére valamely új rendelkezés jogszerűségét vitatva, különösen olyan területen, melyen folyamatosan a gazdasági változásokhoz kell igazodni.
- 133 Válaszában a felperes az állítja, nincs jelentősége annak, hogy a személyzeti szabályzat rendelkezéseit nem a Parlament fogadta el, melynek arról csak a véleményét kérték ki, hanem a Tanács. A Parlament véleménye ugyanis az eljárás lényeges és elengedhetetlen része, melynek hiányában az új személyzeti szabályzatot nem lehetett volna elfogadni. A Parlament azért, hogy kedvező véleményt adott a XII. mellékletben szereplő módszerről, nem tartotta be tisztviselőinek és alkalmazottainak tett ígérését.
- 134 Végezetül a felperes hangsúlyozza, hogy jogos bizalma nem csupán a Parlament által betöltött szerepből fakadt, hanem a személyzeti szabályzat szövegezéséből.
- 135 Beavatkozási beadványában a Tanács válaszol a felperes észrevételeire, melyek szerint a nyugdíjrendszerhez való hozzájárulás mértéke emelésének nem lehet célja a már megszerzett nyugdíjjogosultságok finanszírozása. Az új személyzeti szabályzat elfogadása és a tagállamoknak a nyugdíjak kifizetésére tett egybehangzó ígérete megerősíti a 2004. április 30-i biztosításmatematikai egyensúly tényleges megőrzését. A közösségi nyugdíjrendszer természetéből adódóan a tisztviselők és az intézmény fedezik a tisztviselők és alkalmazottak addig felhalmozott nyugdíjjogosultságát. Az új személyzeti szabályzat nem rendelkezik az esetleges pozitív vagy negatív irányú eltérések fedezetéről, melyek a hozzájárulás mértéke kiigazításának feltételezett elmaradása esetén következnenek be. A személyzeti szabályzat XII. mellékletében szereplő biztosításmatematikai értékelés módszere kizárólag azt a célt szolgálja, hogy a hozzájárulásnak a 2004. május 1-je után alkalmazandó mértéke elegendő legyen az ezen időpont után a tisztviselők által megszerzendő nyugdíjjogosultság fedezésére.

- 136 A Tanács beavatkozási kérelmére vonatkozó észrevételeiben a felperes megállapítja, az összes fél egyetért abban, hogy a tisztviselők és alkalmazottak az általuk jelenleg megszerzett nyugdíjjogosultságok jövőbeni kifizetése biztosításához szükséges hozzájárulásoknak csupán egyharmadát kötelesek befizetni. Az elv megvalósítása körül nem volt egyetértés. A Tanács állításával ellentétben a személyzeti szabályzat XII. melléklete mesterségesen emelte a hozzájárulások mértékét.
- 137 Viszonválaszában a Parlament azt állítja, hogy a biztosításmatematikai egyensúly fenntartása olyan összetett feladat, amely megköveteli a gazdasági helyzet változásaihoz történő állandó alkalmazkodást. Ráadásul a hozzájárulás mértékének változtathatósága egyértelműen kiténik a személyzeti szabályzat rendelkezéseiből, többek között a korábbi személyzeti szabályzat 83. cikkének (4) bekezdéséből. A felperes ennél fogva nem hivatkozhat a bizalomvédelem elvének megsértésére a biztosításmatematikai egyensúly kiszámítására vonatkozó rendelkezések jogszerűségének vitatásához.

A Közzolgálati Törvényszék álláspontja

- 138 Az ítélkezési gyakorlat szerint a bizalomvédelem elve „magasabb szintű jogi norma” (a Bíróság 74/74. sz., CNTA kontra Bizottság ügyben 1975. május 14-én hozott ítéletének [EBHT 1975., 533. o.] 44. pontja, a C-104/97. P. sz. Atlanta kontra Európai Közösség ügyben 1999. október 14-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-6983. o.] 52. pontja és a C-17/03. sz., VEMW és társai ügyben 2005. június 7-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-4983. o.] 73. pontja) vagy általános jogelv (a Bíróság C-403/99. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2001. október 4-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-6883. o.] 35. pontja).
- 139 Ezen elv a jogbiztonság elvéből következik, mely megköveteli, hogy a közösségi jogalkotás egyértelmű, annak alkalmazása pedig előrelátható legyen a jogalanyok számára, olyan értelemben, hogy jogszabály módosítása esetén az egy vagy több természetes vagy jogi személy által létrehozott jogszerű helyzetek védelmét biztosítsa (lásd ilyen értelemben a Bíróság C-63/93. sz., Duff és társai ügyben 1996. február 15-én hozott ítéletének [EBHT 1996., I-569. o.] 20. pontját és a C-107/97. sz., Rombi & Arkopharma ügyben 2000. május 18-án hozott

ítéletének [EBHT 2000., I-3367. o.] 66. pontját, valamint az Elsőfokú Bíróság T-182/96. sz., Partex kontra Bizottság ügyben 1999. szeptember 16-án hozott ítéletének [EBHT 1999., II-2673. o.] 191. pontját).

- 140 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Közösség egyik alapelve, a bizalomvédelem elvére minden olyan magánszemély hivatkozhat, aki olyan helyzetbe kerül, amelyből következően a közösségi adminisztráció – számára konkrét ígéretet téve – benne megalapozott várakozásokat kelt (az Elsőfokú Bíróság T-211/95. sz., Petit-Laurent kontra Bizottság ügyben 1997. február 5-én hozott ítéletének [EBHT-KSZ 1997., I-A-21. és II-57. o.] 72. pontja és a T-205/01. sz., Ronsse kontra Bizottság ügyben 2002. november 5-én hozott ítélet [EBHT-KSZ 2002., I-A-211. és II-1065. o.] 54. pontja).
- 141 A felperes jogalapjának első részében az állítja, hogy a Parlament ígéretet tett tisztviselőinek a nyugdíjrendszer jövőbeni reformjára vonatkozóan, melyet megszegett, megsértve ezzel a bizalomvédelem elvét.
- 142 Mindazonáltal kizárólag a hatáskörrel rendelkező hatóságtól származó konkrét ígéret alkalmas arra, hogy megalapozott várakozást keltsen a tisztviselőben (lásd az Elsőfokú Bíróság T-237/00. sz., Reynolds kontra parlament ügyben 2005. december 8-án hozott ítéletének [EBHT-KSZ 2005., I-A-385. és II-1731. o.] 146. pontját).
- 143 Márpedig a Parlament csupán konzultációs jogkörrel rendelkezik a személyzeti szabályzat elfogadására vagy módosítására vonatkozó eljárásban. Az EK 283. cikk alapján ugyanis „a Tanács a Bizottság javaslata alapján, a többi érintett intézménnyel folytatott konzultációt követően minősített többséggel megállapítja a [...] személyzeti szabályzatot és az e Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételeket”. Ezért nem állítható – anélkül, hogy tagadnánk a szerződésnek a hatáskörök intézmények közötti

felosztására vonatkozó rendelkezéseit –, hogy a Parlament olyan ígéretet tehetett volna tisztviselőinek, melyek azután a Tanácsot kötik.

- 144 Ilyen körülmények között a Parlamentnek a közösségi nyugdíjrendszer akkor tanulmányozás alatt álló reformjára vonatkozó nyilatkozatai nem kelthettek a felperesben megalapozott várakozásokat.
- 145 Jogalapjának második részében a felperes azt állítja, hogy a nyugdíjrendszer való hozzájárulás sokkal kisebb mértékű emelkedésébe vetett bizalma a személyzeti szabályzat azon rendelkezésén alapult, mely a közösségi nyugdíjrendszerhez való hozzájárulás említett mértékét a finanszírozás szükségleteinek egyharmadában korlátozza, valamint azon a tényen, hogy a tisztviselők hozzájárulás a múltban túllépte ezt a határt. A Tanács tárgyaláson elhangzott állításával ellentétben a felperes által hivatkozott bizalom nem csupán egyszerű gyakorlaton alapul.
- 146 A korábbi személyzeti szabályzat 83. cikke (2) bekezdésének rendelkezései, melyeket az új személyzeti szabályzat megtartott, már előírták, hogy a tisztviselők a költségek egyharmadával járulnak hozzá a nyugdíjrendszer finanszírozásához. Már az új személyzeti szabályzat hatálybalépése előtt is a közösségi nyugdíjrendszer költségeinek kétharmadát a közösségi munkaadónak, egyharmadát pedig a tisztviselőknek és egyéb alkalmazottaknak kellett finanszírozni.
- 147 A felperes úgy véli, hogy személyzeti szabályzat XII. mellékletében szereplő módszer sérelmes a múltbeli finanszírozásfelosztási kulcsra nézve.

- 148 Elsősorban, a Parlament arra hivatkozik, hogy a felperes nem hivatkozhat a bizalomvédelem elvére a személyzeti szabályzat XII. mellékletének rendelkezéseivel szemben.
- 149 A kialakult ítélkezési gyakorlat szerint a tisztviselők nem hivatkozhatnak a bizalomvédelem elvére valamely új rendelkezés jogszerűségét vitatva, különösen olyan területen, melyen folyamatosan a gazdasági változásokhoz kell igazodni (az Elsőfokú Bíróság T-98/92. és T-99/92. sz., Di Marzio és Lebedef kontra Bizottság egyesített ügyekben 1994. június 22-én hozott ítéletének [EBHT-KSZ 1994., I-A-167. és II-541. o.] 68. pontja és a T-177/95. sz., Barreaux és társai kontra Bizottság ügyben 1996. december 11-én hozott ítéletének [EBHT-KSZ 1996., I-A-541. és II-1451. o.] 47. pontja). Különösen igaz ez a közösségi társadalombiztosítási rendszer átalakítására, ahol a közösségi jogalkotó ráadásul széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik (lásd ilyen értelemben a fent hivatkozott Campoli kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 71. és 72. pontját).
- 150 Mindazonáltal, noha a jogalkotó bármikor szabadon megalkothatja a személyzeti szabályzat azon módosításait, melyeket a köz érdekében állónak tart, és a tisztviselők számára kedvezőtlenebb rendelkezéseket fogadhat el – feltéve, hogy adott esetben ehhez megfelelő átmeneti időszakot szab meg –, mindezt azzal a feltétellel teheti, hogy a jövőre nézve rendelkezik (lásd a fent hivatkozott Campoli kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 85. pontját), vagyis azzal a feltétellel, hogy az új szabályozás kizárólag az új helyzetekre vonatkozik, és a korábbi szabályozás idején létrejött helyzetekre is kizárólag a jövőre nézve van hatása (lásd a contrario a Bíróság 84/78. sz. Tomadini-ügyben 1979. május 16-án hozott ítéletének [EBHT 1978., 1801. o.] 21. pontját és a 112/80. sz. Dürbeck-ügyben 1981. május 5-én hozott ítéletének [EBHT 1981., 1095. o.] 48. pontját és közszolgálati ügyekre vonatkozóan az Elsőfokú Bíróság T-6/92. és T-52/92. sz., Reinartz kontra Bizottság egyesített ügyekben 1993. október 26-án hozott ítéletének [EBHT 1993., II-1047. o.] 85. pontját).
- 151 Meg kell tehát állapítani, hogy az új rendelkezés jogszerűségének vitatása céljából a bizalomvédelem elvére történő hivatkozás eképpen meghatározott korlátait a jelen esetben nem lehet a felperessel szemben érvényesíteni.

- 152 A felperes ugyanis nem azt állítja, hogy a jövőre nézve kerülne veszélybe – a bizalomvédelem elvének sérelme mellett – a korábbi személyzeti szabályzat 83. cikke (2) bekezdésében meghatározott finanszírozásfelosztási kulcs. Amint az a jelen ítélet 146. pontjából kitűnik, a kérdéses rendelkezést az új személyzeti szabályzat 83. cikkének (2) bekezdése változatlan formában vette át. A felperes által megfogalmazott kifogás arra vonatkozik, hogy a személyzeti szabályzat XII. melléklete az e melléklet hatálybalépése előtti időszakra visszamenőleg – vagyis kizárólag visszaható módon – sérelmes a finanszírozásfelosztási kulcsra nézve.
- 153 Ezért az új rendeleti szabályozásra vonatkozó hivatkozott ítélkezési gyakorlat, a Parlament állításával ellentétben, nem alkalmazandó a jelen esetre, és ennél fogva arra nem lehet a felperessel szemben, a bizalomvédelem elvének érvényesítéséhez való joga megtagadása érdekében hivatkozni. Ellenkezőleg, a Bíróság a C-368/89. sz., Crispoltoni-ügyben 1991. július 11-én hozott ítéletének [EBHT 1991., I-3695. o.] 21. pontjában kimondta két közösségi rendelet érvénytelenségét, mivel azok visszaható hatálya sértette a gazdasági szereplők jogos bizalmát.
- 154 Másodsorban meg kell vizsgálni, hogy a személyzeti szabályzat XII. melléklete valójában sérelmes-e a 2004. május 1-jét megelőző időszak tekintetében a közösségi nyugdíjrendszer finanszírozására vonatkozó szabályra nézve, ahogyan azt a felperes állítja.
- 155 A Dührkop Dührkop jelentésből kitűnik, hogy az intézmények 1982-ig semmiféle hozzájárulást nem fizettek a közösségi nyugdíjrendszerbe, és csupán 1998-tól fizették a munkaadói hozzájárulás teljes összegét.

- 156 Ahogyan azt beavatkozási beadványában a Tanács kifejti, a személyzeti szabályzat XII. mellékletében meghatározott biztosításmatematikai módszer célja egyedül az, hogy a nyugdíjárulékok 2004. május 1-je után alkalmazandó mértéke biztosítsa a tisztviselők ezen időponttól számítva megszerzendő nyugdíjjogosultságainak fedezetét. Annak, hogy a személyzeti szabályzat XII. melléklete figyelmen kívül hagyja a múltat, két következménye van, melyeket a felperes érvelésének vizsgálata során érdemes megkülönböztetni.
- 157 Elsősorban, a biztosításmatematikai egyensúly nem veszi tekintetbe a számítás időpontját megelőzően megszerzett nyugdíjjogosultságot, a személyzeti szabályzat XII. melléklete 4. cikke (4) bekezdése b) pontjának megfelelően. E rendelkezés biztosítja, hogy a közösségi nyugdíjrendszer 2004. május 1-je előtt esetleg felhalmozott hiánya ne a tisztviselőket terhelje, és hogy a hozzájárulás mértéke emelésének – a felperes állításával szemben – ne lehessen célja a tisztviselők által már megszerzett nyugdíjjogosultság finanszírozása.
- 158 Másodsorban, a személyzeti szabályzat nem rendelkezik a hozzájárulás mértéke kiigazításának múltbeli elmaradása miatt bekövetkező esetleges pozitív vagy negatív irányú eltérések fedezetéről sem. Másképpen fogalmazva, a biztosításmatematikai egyensúlynak a személyzeti szabályzat XII. mellékletében történt meghatározása elvonatkoztat a 2004. április 30-ig megvalósult befizetésektől és feltételezi, hogy az ezen időpontig megszerzett nyugdíjjogosultságokat fedezve volt a finanszírozásfelosztási kulcsnak megfelelően.
- 159 A felperes a Dührkop Dührkop jelentés alapján azt állítja, hogy a közösségi munkaadó csupán 1998 óta finanszírozza kétharmad részben a nyugdíjrendszert, és a tisztviselők a múltban több mint egyharmad részt vállaltak a nyugdíjrendszer fenntartásából.

- 160 Azonban a Dührkop Dührkop jelentés nem nyugdíjrendszerek biztosításmatematikájával foglalkozó tanulmányon alapszik, hanem csupán annak megállapítására szorítkozik, hogy a tisztviselők éves hozzájárulása hosszú időn keresztül meghaladta a közösségi nyugdíjrendszer éves költségeinek egyharmadát. A korábbi személyzeti szabályzat 83. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseit, melyek – ugyanazon szavakkal, mint az új személyzeti szabályzat – előírták, hogy a tisztviselők a rendszer finanszírozásához a költségek egyharmadával járulnak hozzá, biztosításmatematikai és nem költségvetési értelemben kellett venni, ahogyan az a korábbi személyzeti szabályzat 83. cikkének (4) bekezdéséből kitűnik. E rendelkezések azt jelentik, hogy az adott évben az aktív munkavállalók által megszerzett nyugdíj jogosultság biztosításmatematikai értéke összegének egyharmadát, vagyis a szolgálati költség egyharmadát kell a tisztviselőknek finanszírozniuk.
- 161 Az a megállapítás, hogy évtizedeken keresztül, amikor a közösségi nyugdíjrendszerben kevés nyugdíjas vett részt, a tisztviselők hozzájárulása jócskán meghaladta az e rendszer költségvetési költségeinek egyharmadát, nem jelenti azt, hogy a tisztviselők hozzájárulása a szolgálati költség egyharmadát is meghaladta volna.
- 162 Egyrészt e következtetés kizárólag biztosításmatematikai tanulmányon alapulhatna. Márpedig a Bizottság a tárgyaláson azt állította – és ezt senki sem vitatta –, hogy 1998 előtt semmiféle biztosításmatematikai értékelést nem végeztek a közösségi nyugdíjrendszerre vonatkozóan. Másrészt nem bizonyos, hogy a hozzájárul 6,75%-os majd 8,25%-os mértékével a tisztviselők a múltban a szolgálati költség több mint egyharmadát finanszírozták. Végezetül, még ha feltételezzük is, hogy a finanszírozásfelosztási kulcs tiszteletben tartása a költségvetési adatok alapján ellenőrizhető, és hogy a Dührkop Dührkop jelentés – amely szerint a munkaadói hozzájárulások befizetése 1998-ig csupán részben teljesült – elfogadható, még akkor is hátra maradna annak ellenőrzése, hogy a tisztviselők addigi többletbefizetéseit nem ellensúlyozta-e a Közösségek 1998–2004 közötti hozzájárulási többlete.

- 163 Ebből következően nem bizonyítható, hogy az új rendelkezés visszamenőleg sérelmes a közösségi nyugdíjrendszer finanszírozásfelosztási kulcsára nézve.
- 164 Ennélfogva, hallgatólagosan feltételezve, hogy e szabályt a személyzeti szabályzat XII. mellékletének hatálybalépése előtt tiszteletben tartották, nem lehet úgy tekinteni, hogy a Tanács megsértette volna azon jogos bizalmat, melyet a tisztviselők jogszerűen tápláltak e szabály tiszteletben tartása iránt.
- 165 Mindezek alapján a bizalomvédelem elvének megsértésére vonatkozó jogalap mindkét részét el kell utasítani.
- 166 Ezek alapján a keresetet mint megalapozatlant el kell utasítani.

A költségekről

- 167 Amint azt a Közzolgálati Törvényszék az F-16/05. sz., Falcione kontra Bizottság ügyben 2006. április 26-án hozott ítéletének [EBHT-KSZ 2006., I-A-1-3. és II-A-1-7. o.] 77–86. pontjában kimondta, amíg a Közzolgálati Törvényszék eljárási szabályzata, és különösen annak költségekre vonatkozó rendelkezései nem lépnek hatályba, addig a gondos igazságszolgáltatás érdekében és azért, hogy a felek számára a költségekre vonatkozó szabályozás kellően előre látható legyen, az eljárás költségeire vonatkozó szabályokat illetően egyedül az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatát kell alkalmazni.

- 168 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pereszes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Ugyanezen eljárási szabályzat 88. cikke értelmében azonban a Közösségek és azok alkalmazottai közötti jogvitákban az intézmények maguk viselik saját költségeiket.
- 169 Az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének 3. §-a szerint kivételes körülmények fennállása esetén az Elsőfokú Bíróság elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását.
- 170 Jelen esetben a Parlament csupán csekély részben adott választ a panaszra, semmiféle magyarázattal nem szolgált a 12 éves referencia-időszak kiválasztására vonatkozóan, melyet a felperes pontosan és komolyan vitatott, továbbá a Parlament ezen alapos érvelésre válaszul semmiféle iratot nem csatolt a beadványához. Az iratok előkészítése és a vitatott rendelkezések *ratio legis*-ének megismerése érdekében a Köszolgálati Törvényszéknek számos pervezető intézkedést kellett elrendelnie.
- 171 Ezért a Parlamentet saját költségein felül a felperesnél felmerült költségek felének viselésére kell kötelezni. A felperes maga viseli a saját költségeinek felét.
- 172 Végezetül az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikke 4. §-ának első bekezdése értelmében az eljárás beavatkozói, a Tanács és a Bizottság maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (teljes ülés)

a következőképpen határozott:

- 1) A Közzolgálati Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) Az Európai Parlament maga viseli saját költségeit, és köteles viselni Dieter Wils költségeinek felét.**
- 3) Dieter Wils maga viseli a saját költségeinek felét.**
- 4) Az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága maguk viselik saját költségeiket.**

Mahoney

Kreppel

Van Raepenbusch

Boruta

Kanninen

Tagaras

Gervasoni

Kihirdetve Luxembourgban, a 2007. július 11-i nyilvános ülésen.

hivatalvezető
W. Hakenber

elnök
P. Mahoney